

Υπεύθυνος επί της ώλης:
ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ
Γρηγορίου Ζώγκου 33

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΚΩΝ. ΑΠ. ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗΣ
Όδός Χαλκοκονδύλη 58

Τυπογραφείον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αίολου 70
(Στοά Δημητριάδου)

Γραφεία: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΙΟΥΝΙΟΥ
1958

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 184 (279)

ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ, ΔΙΑ:

- 1) ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΙΝ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
- 2) ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
- 3) ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ
- 4) ΤΗΝ ΣΥΜΠΝΟΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΑΠΟΤΡΟΠΗΝ ΕΛΟΧΕΥΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ.

Η ΚΑΜΠΑΝΑ ΣΗΜΑΝΕ

Η 11 Μαΐου αποτελεί ένα καινούργιο ιστορικό σταθμό στην πολιτική ιστορία της Ελλάδος. Είναι ένα γεγονός από τα λίγα, που ναι μεν διαβαίνουν όμως αποτελούν μια αφετηρία για την παραπέρα εξέλιξη μιας χώρας. Γι' αυτό δεν πρέπει να περάσει χωρίς κάποια βαθύτερη εξέταση από την οποία θα μπορούσε να δη κανείς ποιες είναι δυνατόν να είναι οι ενδεχόμενες συνέπειες. Βέβαια η εφημερίδα αυτή δεν έχει ως αποστολή να αναμνησθεί και να ορίσει ποτε τρόπο στην πολιτική, γιατί σαν συνδικαλιστικό όργανο περιορίζεται αποκλειστικά και μόνον γύρω από τα ζητήματα, που ενδιαφέρουν την τάξη του και απέχει κρίσεων και επικρίσεων, που άμεσα ή έμμεσα θα μπορούσαν να έχουν πολιτικό χαρακτήρα. Τη γραμμή αυτή εκράτησε, κρατεί και θα κρατήσει με απόλυτο σεβασμό. Το γεγονός όμως που αποτελεί το αντικείμενό μας, ναι μεν είναι πολιτικής μορφής, συνδέεται όμως άμεσα με την τύχη και εν γένει εξέλιξη της μεγάλης τάξεως των εργαζομένων γιατί όσο κι αν θέλουμε να παραβλέψουμε τα γεγονότα, όσο κι αν ή αλήθεια είναι πικρή και γι' αυτό τις περισσότερες φορές αποφεύγουμε να την αντιμετωπίσουμε και με διάφορα προσχήματα προσπαθούμε να την συγκαλύψουμε, για να δικαιολογήσουμε τις συνέπειές της, τόσο περισσότερο εγγιζομαστε και βαδίζουμε προς την καταστροφή.

Μια τέτοια αλήθεια απορρέει από το γεγονός της 11 Μαΐου 1958 και η εφημερίδα μας έχει καθήκον να τη μεταφέρει, προς όλους τους υπευθύνους είτε κυβερνώντες είναι, είτε πολιτικοί οργανισμοί, είτε άτομα μεμονωμένα, που με την προσωπική τους δύναμη συμβάλλουν στην άσκηση της γενικωτέρας πολιτικής του κράτους.

Ο τύπος που έχει μια οιαδήποτε πολιτική τοποθέτηση έχει πει και θα συνεχίσει να μεταφέρει, από τις στήλες του τις απόψεις του επί των αποτελεσμάτων των εκλογών της 11 Μαΐου 1958, από τις οποίες βγαίνει ότι μια μερίς στρέφεται κατά της άλλης και επιροίπτε εχθρές. Κανείς όμως δεν έχει το θάρρος να ομολογήσει πως τα αποτελέσματα αυτά οφείλονται σε μια και μόνον πραγματική αιτία.

Και η αιτία αυτή είναι το γεγονός ότι οι εκάστοτε κυβερνώντες δεν κατόρθωσαν να προσαρμόσουν την πολιτική τους, βάσει της σημερινής πραγματικότητας και να εφαρμόσουν κοινωνικοοικονομική δικαιοσύνη.

Ο Έλληνας λαός και κάθε λαός αυτό ζητά. Ζητά να ζήσει κάτω ανθρώπινα. Ζητά να τεθεί χαλινός στην ασυδοσία του αθέμιτου και υπερμέτρου πλουτισμού και τη συγκέντρωσή του στα χέρια λίγων, που αν, τουλάχιστον, τον χρησιμοποιούσαν κάπως συνετά, ίσως προέκυπτε κάτι το καλό. Ζητά ακόμη δικαία αμοιβή των θυσιών του, της εργασίας του.

Ο λαός αυτός που δίνει τα πάντα έχει δικαίωμα να ζήσει κι' αυτό ζητά χρόνια τώρα κι' είχε την υπομονή να περιμένει. Κάθε τι όμως έχει κι' ένα όριο άποψης. Η άνοχη αυτή άρχισε πια να κάμπτεται. Και την 11ην Μαΐου 1958 χτύπησε την καμπάνα και πρέπει οι ήχοι της όχι μονάχα να φθάσουν στ' αυτιά των υπευθύνων, αλλά να κινηθούν μέχρι σπασίματος τα τύμπανά τους.

Η καμπάνα σήμανε για όλους τους χειριζόμενους τα ζητήματα των εργαζομένων.

Ας ξυπνήσουν όσο ακόμη ο χρόνος επιτρέπει να κάμουν αυτοί την επανάσταση της δικαιοσύνης των πολλών, προτού επαναστατήσουν οι πολλοί. Οπότε πια θάνατο άργα.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΑΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΔΥΣΤΡΟΠΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΠΛΗΡΗΣ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ - ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΝ ΔΙΑΡΚΕΙ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ

Ο κίνδυνος διά το Ταμείον Συντάξεων εξεδηλώθη από της Γενικής Συνελεύσεως των Μετόχων της Τραπεζής ένω δια τόν λόγον της μη κατά νόμον συγκλήσεως της έξ 'Υπουργών 'Επιτροπής, υπέβαλε την παραίτησιν του ο Διοικητής κ. Κυριακόπουλος. Κατά ληφθείσας πληροφορίας ή μέχρι της στιγμής εκείνης εξέλιξις της υποθέσεως είχαν ούτω:

Ως γνωστόν το Ταμείον Συντάξεων του προσωπικού 'Εθνικής Τραπεζής συνεπεία του αναγκαστικού διαχωρισμού του εν έτει 1953 εκ του κοινού Ταμείου Συντάξεων του προσωπικού των Τραπεζών 'Ελλάδος—'Εθνικής—Κτηματικής, ανέλαβε μεγάλας υποχρεώσεις εκ του παρελθόντος εν ω έστερείτο σοβαρών πόρων. 'Ως εκ τούτου δεν ήτο δυνατόν ν' ανταπεξέλθω εις τας υποχρεώσεις του προς τους εις αυτό ήσφαλισμένους. Διά του Ν. 3662/57 προεβλέπετο ρύθμισις του ζητήματος διά της καταβολής ένισχύσεως εκ μέρους των τριών Τραπεζών προς το Ταμείον. Καί δια μέν την διετίαν 1956—57 κατεβλήθη ή εν λόγω ένισχυσις διά την τρέχουσαν όμως διετίαν 1958—1959 ο τότε 'Υπουργός 'Εμπορίου κ. Παπαληγούρας τή έπεμβάσει της Διοικήσεως της Τ.Ε. καθυστέρει την σύγκλησιν της υπό του Νόμου προβλεπομένης 'Επιτροπής εκ των 'Υπουργών 'Εμπορίου, Οικονομικών και 'Εργασίας δια τόν καθορισμόν του διά την διετίαν ταύτην ποσού ένισχύσεως.

Προς την κατεύθυνσιν της κινήσεως του μηχανισμού του Νόμου, εκινήθη πρώτον το δικαιοχον Ταμείον διά του υπ' αριθ. 454/109/21.158 έγγραφου του προς τας 'Υπουργεία Οικονομικών, 'Εμπορίου και 'Εργασίας δι' ου έζητεί την σύγκλησιν της ως άνω 'Επιτροπής, έπικολούθησε δε υπόμνημα του Συλλόγου Συνταξιούχων της ΕΤΕ από 29.1.58 και εν συνεχεία έπανειλημμένα οχλήσεις του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου τούτου προς τους αρμόδιους ύπουργούς.

Παραλλήλως όμως εκινήθη και ή Διοίκισις της 'Εθνικής Τραπεζής διά την εφαρμογήν του Νόμου. 'Ας σημειωθή ότι ή 'Εθνική Τράπεζα είναι υποχρεωσ όμου μετά των λοιπών Τραπεζών έναντι του Ταμείου. 'Η εφαρμογή όμως του Νόμου εύνοούσα την ίσοροπίαν εν τω Ταμείω τω μέν εξασφαλίζει την ήρεμίαν του Προσωπικού της, τω δε, ως ετόνισε και ο ίδιος ο Διοικητής κ. Κυριακόπουλος εν τή Γεν. Συνελεύσει των μετόχων, συμβάλλει εις την αποκατάστασιν του δικαίου εν τή κατανομή των βαρών έναντι των ήσφαλισμένων, άτινα μόνη ή 'Εθνική Τράπεζα είναι αδύνατον να φέρη, άνευ κλονισμού του κύρους της και εν συνεχεία της έμπιστοσύνης της άποταμιεύοντος κοινού εις την πρόδοον της οικονομικής ζωής του τόπου.

Η Διοίκισις της Τραπεζής 'Ελλάδος αντιδρώσα πρόεβαλε το έπιχείρημα της άγνοίας αυ-

τής ως προς την ψήφισιν του Νόμου προσέτι δε την αντισυνταγματικότητα αυτού ήν στηρίζει εις γνωμάτευσιν πέντε νομικών της συμβούλων — καθηγητών — ήν υπέβαλεν εις την υπηρεσιακήν Κυβέρνησιν κατά τας άρχάς Μαΐου έ.έ.

Ο Διοικητής της 'Εθνικής Τραπεζής κ. Κυριακόπουλος, συνηντήθη κατά τόν παρελθόντα Φεβρουάριον μετά του τότε 'Υπουργού 'Εμπορίου κ. Παπαληγούρα, προς τόν όποιον διεμαρτυρήθη διά την καλυσίαν γίαν της Τραπεζής της 'Ελλάδος, ως προς την εφαρμογήν του Νόμου. Συγχρόνως έήτησεν από αυτόν όπως πρό της Συνελεύσεως των μετόχων της 'Εθνικής Τραπεζής λυθή το θέμα διότι έξ αυτού θα εξηρτάτο εάν ή Τράπεζα θα έδιδεν ή όχι μέρισμα εις τους μετόχους της. Ο κ. Παπαληγούρας υπεσχέθη τότε να πράξη τούτο, χωρίς όμως να σπεύση να καλέση την άρμοδίαν έπιτροπήν όπως λάβη σχετικήν απόφασιν.

'Εμεσολάβησεν εν τω μεταξύ ή παραίτησις της υπό τόν κ.

Καραμανλήν Κυβερνήσεως και ή άνοδος εις την άρχήν της 'Υπηρεσιακής τοιαύτης.

Ο κ. Κυριακόπουλος έπανήλθεν εκ νέου επί του θέματος και έήτησεν όπως ή 'Υπηρεσιακή Κυβέρνησις εφαρμόση τόν Νόμον. 'Αλλά και πάλιν λόγω αντιδράσεως του Διοικητού της Τραπεζής 'Ελλάδος κ. Ζολώτα, δεν συνεκλήθη ή άρμοδία έπιτροπή.

Πρό της άναφύσεως ούτω δυσχερείας την όποιαν επέτεινεν ή δημοσιευθείσα την παραμονή της Γεν. Συνελεύσεως των μετόχων της ΕΤΕΑ απόφασις του 'Υπηρεσιακού 'Υπουργού 'Εργασίας περί αύξήσεως των συντάξεων των συνταξιούχων της Τραπεζής 'Ελλάδος, ο κ. Κυριακόπουλος προβάλλων και την αντιμετώπισιν δικαίου αιτήματος αναλόγου αύξήσεως των συνταξιούχων της 'Εθνικής, έδήλωσεν ότι εύρίσκετο πρό πλήρους άδυναμίας ν' ανταπεξέλθω εις την δημιουργηθείσαν κατάστασην και διά τόν λόγον αυτόν έπρότιμησε να υποβάλη

την παραίτησιν του εις την Γενικήν Συνέλευσιν των μετόχων.

Πρό της τοιαύτης αϊφνιδίας εξέλιξεως του συνταξιοδοτικού θέματος εύρήθη το έν ένεργεία και υπό σύνταξιν προσωπικόν της Τραπεζής την 2αν Μαΐου έ.έ. Οί Σύλλογοι του Προσωπικού έτέθησαν εις άμεσον κίνησιν εν στενή συνεργασία μετά του Συλλόγου των Συνταξιούχων ΕΤΕ. Μικτή αντιπροσωπεία των Συλλόγων του έν ένεργεία και υπό σύνταξιν προσωπικού έκαμε διάδημα εις τόν 'Υπουργόν 'Εργασίας κ. Καποδίστριαν διαμαρτυρομένη διά την παρέλκυσιν του θέματος ζητήσασα την άμεσον εφαρμογήν του Νόμου ίνα παύσουν πλέον τα δεινά του Ταμείου μας. Ο κ. 'Υπουργός άπήντησεν, ότι το θέμα το έτέθη μόλις την παραμονή της συνελεύσεως των μετόχων ήτοι την 29ην 'Απριλίου έπομένως διά να συνέλθω ή έπιτροπή έδει να συγκεντρωθούν τα άπαραίτητα στοιχεία, άτινα θ' άπήτουν τόν σχετικόν χρόνον. Πάντως από (Η συνέχεια εις την 5ην σελίδα)

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΤΕΑ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠ' ΑΥΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Αί όμιλίαι των εκπροσώπων του Προσωπικού. 'Η έπαναφορά του παλαιού τίτλου της Τραπεζής. 'Η παραίτησις του Διοικητού.

Την 30ην παρελθόντος 'Απριλίου συνήλθεν εις την μεγάλην αίθουσαν του Γενικού Συμβουλίου ή έτησις Γενική Συνέλευσις των Μετόχων της ΕΤΕΑ.

Κατ' αυτήν ο Διοικητής κ. Β. Κυριακόπουλος ανέγνωσε την έτησίαν έκθεσιν, περιλήψιν της όποιας παραθέτομεν κατωτέρω. Μετά τόν κ. Β. Κυριακόπουλον έλαβον τόν λόγον διάφοροι άλλοι ρήτορες, άν ποιούμεθα μνείαν εν συνεχεία.

Ιδιαιτέραν αίσθησιν έπροκάλεσαν αι όμιλίαι των εκπροσώπων των οργανώσεων του Προσωπικού, έπιδιοκίμασθείσαι υπό της συνελεύσεως.

Η Συνέλευσις δημοφώνως ένέκρινε την έπαναφοράν του παλαιού τίτλου της Τραπεζής «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ». 'Ως και εις το προηγούμενον φύλλον έγγραψαμεν περί το θέμα της Συνελεύσεως ο κ. Β. Κυριακόπουλος υπέβαλε την παραίτησιν του από της θέσεως του Διοικητού της Τραπεζής, λόγω της μη εφαρμογής του Νόμου 3662/57 περί ένισχύσεως του Ταμείου Συντάξεων του Προσωπικού της Τραπεζής. Ο κ. Κυριακόπουλος κατήγγειλε τόν έμπαιγμόν τόν όποιον συνήντησεν υπό των Κυβερνήσεων, από της άρχής του έτους μέχρι της προτεράιας της Συνελεύ-

σεως, ως προς το θέμα τούτο. Διά της παρεμβάσεως του αντιπροσώπου του 'Υπουργείου των Οικονομικών κ. Βερναρδίν, την σχετικήν δήλωσιν του όποιού αναφέρομεν εις έτέραν στήλην, ο κ. Διοικητής ανέβα-

λεν επί 8 ήμέρας την παραίτησιν του, ήτις όμως, τελικώς, ως γνωστόν, μη έπιτευχθείσης της λύσεως του συνταξιοδοτικού προβλήματος εντός του χρόνου τούτου, έγένετο όριστική.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Τα κύρια σημεία της έκθέσεως της Διοικήσεως, έχουν ως ακολούθως:

Η επί θύραις συγκρότησις της ευρωπαϊκής οικονομικής κοινότητος έπιβάλλει την άκρον τριβήν δημιουργίας των απαιτούμενων προϋποθέσεων διά την εις ταύτην όμαλήν ένταξιν της Χώρας μας, ήτις θα διανοίξη εύρύτατα στάδια έπιτυχούς αναπτύξεως της άτομικής πρωτοβουλίας.

Διά την έπίτευξιν του σκοπού τούτου άπαραίτητος τυγχάνει ή κατάρτισις ενός οργανικού προγράμματος οικονομικής αναπτύξεως και ή εις τα πλαίσια τούτου έπανατοποθέτησις του πιστωτικού προβλήματος από άπόψεως φορέων, διοχετεύσεως των κεφαλαίων και πολιτικής καταθέσεων διά τας όποιας, λόγω της άσταθούς εισέτι μορφής των, δέον

να καταβληθή δλως ιδιαίτερα φροντίς.

ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Αί εξέλιξεις εις τους κυριώτερους τομείς της 'Ελληνικής οικονομίας υπήρξαν κατά το έτος 1957 δλως εύνοϊκά: Ηύξημένη γεωργική και βιομηχανική παραγωγή, νομισματική σταθερότης, ανάρρωσις σημαντική της πιστωτικής αγοράς. Η αύξησις του 'Εθνικού εισοδήματος εις σταθεράς τιμάς ανήλθεν εις 90%. Αί έπίτευξεις όμως αύται ούδόλως σημαίνουν θεραπείαν των βασικών αδυναμιών της 'Ελληνικής οικονομίας, τας όποιας καθιστούν περισσότερο έμφανεις αι διεθνείς οικονομικαί εξέλιξεις, ήτοι ή παρατηρηθείσα ύφεσις εις την 'Αμερικανικήν οικονομίαν και ή 'Η Συνέχεια εις την 5ην σελίδα

στάκη Ζωγράφος (1863 — 1920), βουλευτής Καρδίτσας το 1905, επανειλημμένως Υπουργός της Γεωργίας, Οικονομικών και Ύψωσεων (1905 - 1917) και Υποδιοικητής και Συνδιοικητής της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος 1914-1917.

Τα έξηγόρασε όμως και τα διέλυσε τότε το Κράτος κατόπιν μεσολαβήσεως των βιομηχανιών ζαχαρώδους εξωτερικού ιδίως της Αυστριακής ζαχαροβιομηχανίας, δια πλάσασμα των προϊόντων της εις την Ελλάδα και την εκτόπισιν των προϊόντων της έγχωριου βιομηχανίας. Έκτος από αυτό τα έκλεισε το κράτος και δια λόγους δημοσιονομικούς διότι εισέπραττε μεγαλύτερα ποσά από τους εισαγωγικούς δασμούς της ζαχαρώδους και μικρότερα από το φόρο έσωτερικής καταναλώσεως της ζαχαρώδους, που παρήγαγε η Έλληνική ζαχαροβιομηχανία. Πόσο αντίοικονομικά σκεφτόταν το Κράτος πρὶν από 47 χρόνια; Δὲν πρόέδλεψε πού θα εύρισκε τόσο συνάλλαγμα γιά να κάνει εισαγωγή ζαχαρώδους από το έξωτερικό και από πόση εργασία στερούσε τα έλληνικά εργατικά χέρια πού άπασχολούντο στη ντόπια ζαχαροβιομηχανία.

Η σημασία του ηλεκτρισμού στη πρόοδο μιάς χώρας είναι γνωστή. Κάνει τη ζωή του ανθρώπου πιδ εύκολη, πιδ ανθρώπινη. Βοηθεί να αύξηση το εισόδημα του τοποθετημένου εις την επιχείρηση κεφαλαίου με τη μηχανική εφαρμογή του στη βιομηχανία, βιοτεχνία, γεωργία και σ' άλλους μικρότερους κλάδους.

Γιά να γίνει το ύδροηλεκτρικό εργοστάσιο του Μέγδοβα άπεφάσισαν το όροπέδιο της Νεβρόπολης, να το μεταβάλουν σε τεχνητή λίμνη. Το όροπέδιο έχει έκταση 25.000.000 τετρ. μέτρα και η τεχνητή λίμνη του θα χωράη 362.000.000 κυβικά μέτρα νερό, δηλαδή έννά φορές θάνα μεγαλύτερη από τη λίμνη του Μαραθώνα. Είπαμε ότι το νερό αυτό θα το δύνουν τα

ποτάμια Μέγδοβας και Άγρα-φιώτικος.

Κοντά στο Νεχώρι σ' ένα άγρια φαράγγι πού λέγεται «Κακαβάκια» και είναι στο ρίζωμα της κορφής Νιόλα κατασκευάζεται το μεγαλύτερο φράγμα της Ελλάδος. Θάνα σέ ύψωμα 790 μέτρα πάνω της θάλασσας. Το τεράστιο αυτό φράγμα θάχει ύψος 83,50 μέτρα και μήκος στη κορφή του 188 μέτρα. Το πάχος του στη βάση θάνα πολύ μεγαλύτερο κι όσο πάει πρὸς τα πάνω θα μικραίνει, όπως βλέπουμε στην τεχνητή λίμνη του Μαραθώνα. Η μελέτη γιά την κατασκευή του προβλέπει ότι θα χρειασθύνε 105.000 κυβ. μέτρα σκυρόδεμα (μπετόν) πού θα έχει βάρος 250.000 τόνους. Δηλαδή όσο χωράει ένα τράινο μεταφοράς ύλικού πάχει μήκος 80 χιλ.)τρα δηλαδή μακρύ όσο άπ' τον Πειραιά ως τη Θήβα. Η όσο χωρούν 50.000 άνα-τρεπόμενα φορτηγά αυτοκίνη-τα των 5 τόνων. Άς φαντα-σθύνε από δω το γιγάντιο ό-γκο του, ως να τον δύνε στην πραγματικότητα επί τόπου δ-ταν θα κάνουμε κει την έκδοσή μας. Άπό το φράγμα θα μετα-φέρουν το νερό μέσα σε μια γαλαρία μήκους 2575 μέτρα και διάμετρο 350 μέτρα. Έ-πειτα θα το δύνουν κρέμαση μέσα σ' ένα σιδηρένιο σωλήνα μήκους 2975 μέτρ. και διάμε-τρο 3,50 μέτρα. Θά φθάνη στο εργοστάσιο, πού θάνα κοντά στο χωριό Βλάσδον και με την καταπληκτική πίεσή του θα κι-νή τους 6 στρόβιλους PELTON οι όποιοι θα περιστρέφουν τις 3 τεράστιες τριφασικές γεννή-τριες παραγωγής ενέργειας 120.000 ΩΧΒ. Έκτος όμως άπ' την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας, το έργο του Μέγδοβα θα βοηθήση να ποτίζυνται 114.000 στρέμματα γή, στον κάμπο της Καρδίτσας. Το πό-τισμα αυτό θ' αύξηση την πα-ραγωγή της περιοχής άμέσως στην άρχη κατά 200.000 λίρες χρυσές το χρόνο. Κι ύστερα από 15 χρόνια κατά 400.000

λίρες χρυσές το χρόνο. Κι' έτσι ένφ το σχέδιο αυτό πού πρὶν από λίγα χρόνια ήταν ό-νειρο, μπορούνε τώρα πού γί-νεται πολύ σύμθετο έργο παρα-γωγής, δικαιολογημένα νάμασε περήφανοι. Διότι με τη βοή-θεια της έπιστήμης, με τη δύναμη του κεφαλαίου και με τη χρήση της ανθρώπινης έργα-σίας, πλημμυριστικά ρέματα ποταμιών μπαίνουν στον όμα-λό τους δρόμο. Άγωνα όροπέ-δια γίνονται τεχνητές λίμνες. Μέγιστα φράγματα κατασκευ-άζονται. Βουνά τρυπήθηκαν και γίνηκαν γαλαρίες γιά να περά-ση το νερό πού με τη μεγάλη κάθετη πίεσή του και τη μεγί-στη πίεσή του θα κινή τερά-στιες μηχανές εργοστασίων πα-ραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θα ποτίζει άπεράντους καλλιεργημένους κάμπους, πού άλλοτε μοιάζανε σαν ξηραμένη στέππα. Με την εύεργετική αυ-τή δύναμη καλλιετερεύει το βιωτικό επίπεδο του Θεσσαλι-κού και γενικώτερα του Έλλη-νικού λαού. Ότι δὲν μπόρεσε να φτιάξει ο δρυκτός άνθρωπος ή το πετρέλαιο πού δὲν τα έ-χομε, διότι δὲν έχομε το ξένο συνάλλαγμα να τα αγοράζωμε άπ' το έξωτερικό, τώφκιαζε ή δύναμη του άνεξάντλητου και του άνέξοδο νερού, πού τα ά-ναπληρώνει στη χρήσι και στην κινητήριο δύναμή τους. Κι' έτσι στην παραγωγή ή υδατόπτωση δίκαια παίρνει τόνομα και τη λένε «άσπρο άνθρακ» ή «ά-σπρο χρυσό» πούναι πολύ σπουδαιότερος από την πλατί-να ή όποία δύνει πολύ λιγώτερα στην οικονομική ζωή μας, ως έχη και τόνομά του.

I. A. N.

Σημείωσις:

Τα τεχνικά στοιχεία του θέ-ματος έλήφθησαν 1) από την ΔΕΗ «τί είναι το έργο Μέ-γδοβα» Μάρτιος 1956, 2) από το σχεδιάγραμμα της OMNI-UM LYONNAIS - COTECI - 3 RUE FREYCINET, PA-RIΣ έκδοσις Άθηνών Νο 98—02—541 Α) 29.4.57.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΧΑΡΙΖΑΝΕ ΤΑ ΞΕΝΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Σύμφωνα με το νόμο 2190 «περί άνωνύμων εταιρειών», ό διευθυντής ή Διοικητής άνωνύ-μου εταιρείας είναι «διαχειρι-στής άλλωτρίων καλή τη πίστει και νομίμω τίτλω». Οι μέτοχοι της έκπροσωπύν το εταιρικό κεφάλαιον και ή συνέλευσις όλων των μετόχων είναι το κυρί-αρχον σώμα της άνωνύμου εται-ρείας. Εις την ήμερησίαν διάτα-ξιν της τακτικής συνέλευσεως της 30)4)1958 της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ά-θηνών, θέμα δον άνεγράφετο «τροποποιήσις άποφάσεως της νικής συνέλευσεως της 15)5)54 περί έγκρίσεως δωρεάς άκινή-του έν Ίωαννίνους πρὸς τον Δή-μον Ίωαννίνων. Το σκεπαστά και πονηρά δωρούμενον αυτό ά-κίνητον είναι το ωραίο μικρό πολάτι, βυζαντινής διακοσμής-σεως πού έκτισαν οι Διοικη-ταί Ίωάννης Δροσόπουλος και Άλ. Κορυζής, το 1928 - 1938 και έχρησίμευε ως Υποκι)μα της Έθνικής Τραπεζής. Είναι δέ και σήμερα ή πειδ περικαλ-λής και πολυτελεστάτη οικοδο-μή όλων των πόλεων της Ήπειρου. Η προκάτοχος Δι-οίκησις, διότι, συνέπεσε να μη συμπαθή την Έθνικήν Τράπεζαν, γήκε από τα όρια του «Διαχειριστού άλλωτρίων καλή τη πίστει» και άπεφάσισε την μείωσιν του κεφαλαίου της Τραπεζής κατά την άξίαν μιάς ωραιάς οικοδομής, χωρίς να λά-βη την άνάλογον άντιποροχήν από τον Δήμον Ίωαννίνων ίνα ίκανοποιήση την Έθνικήν Τρά-πεζαν. Η Τράπεζα, κατά τον έμπορικόν νόμον, είναι έμπορι-κή επιχείρησις και όχι φιλαν-θρωπικόν ίδρυμα ή ίδρυμα άγα-θουργιών.

Η μείωσις των κεφαλαίων της, μείώνει την οικονομικήν της εύρωστίαν και την ανταγ-ωνιστικήν της ικανότητα. Επι-φέρει μείωσιν της χρημαστιη-ριακής άξίας των μετοχών πρὸς θλάθην των συμφερόντων των μετόχων και μείωσιν της πίστε-ως της.

Διά την άδικον ταύτην δωρε-άν έζητήσε την έγκρισιν των μετόχων έν συνέλευσει. Οι μέ-τοχοι οι όποιοι έκπροσωπύν το μετοχικόν κεφάλαιον της Τρα-πέζης, δὲν ήσαν όλοι παρόντες εις την συνέλευσιν της 15)5) 1954, ίνα συναινέσωσιν εις την σύστασιν της δωρεάς. Ήτο μόνον ένα ποσοστόν των μετόχων κατά το ήμισυ και πλέον ένδς άρισμένου αριθμού άπαιτουμέ-νου μόνον δια την τυπικήν ά-παρτίαν. Έκ των παρόντων τό-τε μετόχων, ως να ή έσκέπτον-το ή έπραττον, ουδεις έξηγήρ-θη να καταπολεμήση την άνο-μον πρότασιν της τότε Διοική-σεως. Έπειτα οι μέτοχοι ό έμ-προσωπύντες τας 404.880 με-τοχάς της Τραπεζής δὲν ήσαν όλοι παρόντες εις την συνέλευ-σιν της 15-5-1954 ίνα συναινέ-σωσιν εις ά κ έ ρ α ι ο ν εις την σύστασιν της άδίκου δω-ρεάς, ή σύμβασις αυτή κατά νόμον, τύπον και ουσίαν είναι διαρρηκτά. Η άνομος δωρεά του κτιρίου του έν Ίωαννίνους Υποκαστήματος της Έθνι-κής Τραπεζής, δια της νομι-κής όδοδ δύναται να άνακλη-θ ή και ή σύμβασις να άνατρα-π ή.

Οι άπόντες μέτοχοι έκ της συνέλευσεως της 15-5-54 έξη-μίσθησαν κατά το ποσοστόν συμμετοχής των επί της άξίας του άκινήτου της Τραπεζής χωρίς να έρωτηθύν, χωρίς να συγκατατεθύν. Έξημίσθησαν έκ της πράξεως ταύτης Sine justa Causa. Και διατί ή τέ-ως Διοίκησις δὲν έδωρίζε την οικοδομήν του έν Ίωαννίνους Υποκι)τος της τέως Τραπεζής Άθηνών;

Μπορούμε να δωρίζουμε τα χρήματα πού έχει ένας τρίτος στο πορτοφόλι του; Μπράβο νομική σκέψις!

Κατά την έννοιαν του άρθρου 32 του έμπορικού νόμου οι Δι-οικηταί άνων. εταιρειών είναι υπεύθυνοι μόνον περί της εκ-πληρώσεως της δοθείσης εις

αυτούς έντολής. Άλλά είναι άσάυτως υπεύθυνοι και δια την εκπλήρωσιν δοθείσης μερι-κής μόνον έντολής, ή περί την εκπλήρωσιν μηδόλως δοθείσης εις αυτούς έντολής, ως άφί-νοντες τον ένδοιασμόν ότι έρ-χονται εις πονηράς μετά τρί-των συνεννοήσεις, διότι του-το αντίκειται εις τα καλά ήθη και εις την όρθήν κρίσιν συνε-τού άνδρός. Η δωρεά τότε μόνον θα ήτο έγκυρας εάν έγίνε-το δια μυστικής ψηφοφορίας και εάν εις όλα τα ψηφοδέλτια άνεγράφετο το «ναί». Και εις έλάχιστα ψηφοδέλτια αν άνε-γράφετο ή λέξις «όχι» ή σύ-στασις δωρεάς άπερρίπτετο, διότι θα έξημιούτο ένας άρι-θμός μετόχων, μη λαμβανόντων έκ της άδικοπραγίας άνάλογον άποζημίωσιν την όποιαν έδι-καίουτο.

Και έπειτα κατηγορούσεν ό κόσμος και ή τότε κυβέρνη-σις το ο υ σ ύ π α λ ή λ ο υ ς τ ή ς Έ θ ν ι κ ή ς Τ ρ α π έ ζ η ς, οι όποιοι της Ίανουάριον 1953 επί 25 ήμέ-ρας ήγωνίζοντο δι' άπεργιών, να κρατήσουν κατωχυρωμένα

τα συμφέροντα της Τραπεζής από μίαν έπιδρομήν άνομοι-ο-γενούς συγχωνεύσεως. Άπό αυτό και από άλλα γεγονότα του παρελθόντος καταδεικνύε-ται ότι γνωρίζουν καλλίτερο να άμύνωνται ή να άντεπιτί-θενται όταν άντιλαμβάνονται ότι ύπάρχει πρόθεσις λεηλασί-ας της Τραπεζής. Έτσι έσωσαν και το χαρτοφυλάκειον των χρηματογράφων της Τραπεζής από την σχεδιασθείσαν άρπα-γήν του υπό των Γερμανικών στρατευμάτων κατοχής το 1941 — 1944.

Οι μέτοχοι έρχονται μια φο-ρά το χρόνο στην συνέλευσι της Τραπεζής γιά 4—5 ώρες και καλώς ή κακώς ιδίδουν άφε-σιν άμαρτιών της οικονομικής χρήσεως. Ένώ τούς είναι άνα-φαίρετον δικαίωμα ή άσκησις έλέγχου και ή έπικρίσις των ήμωρτημένων δια τοποθέτησιν φραγμού εις μελλοντικές άυ-θαιρεσίας ή υπερβολάς των οι-κονομικών χρήσεων πρὸς προσ-τάσιαν των συμφερόντων της Τραπεζής όντων άμα και συμ-φερόντων ιδικών των.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ

(Συνείχεια έκ της 2ας σελίδος)

του βαθμού του Λογιστού και άνω είναι έπιτρεπτή ή ειδίκευ-σις. Σφάλμα όμως τεράστιον ή παραμονή επί σειράν έτών νέων υπαλλήλων εις την ατήν Υπηρεσίαν ή και το αυτό Τμή-μα. Πώς να γίνη προϊστάμενος οίονδήποτε τμήματος της Τρα-πέζης (έννοούμεν πάντοτε τα Καταστήματα, όχι δέ τα Κεν-τρικά) ό ύπολογιστής έκείνος, ό όποιος από της προσλήψεώς του εργάζεται εις το ίδιο τμή-μα; Η άλλαγή θέσεων λογι-στών (θυρίδων) είναι άπλη και εύκολος, ή ένήμερωσις εύχερης. ή δέ διεξαγωγή της υπηρεσίας όμαλή λόγω της περιορισμένης έκτάσεώς της και του έλέγχου έκ μέρους του προϊσταμένου.

Η προϊσταμένη όμως είναι έντελώς διάφορος, άπαιτεί πλη-ρη γνώσιν των υπηρεσιών του Τμήματος και το σπουδαιότε-ρον δέχει εύθύνας, πλην τού-των ό προϊστάμενος δὲν μπορεί να έπιβληθ ή και να άσκήση έ-λευθέρως τα καθήκοντά του ό-ταν άνδισος ών της υπηρεσίας είναι ύποχρεωμένος να συμβου-λεύεται τούς ύφισταμένους του. Το έργο του Προϊσταμένου εί-ναι πολυσχιδές έκτείνεται δε ένίστε και πέραν των άρμοδιο-τήτων του τμήματός του όταν ή εργασία είναι σύνθετος ή έ-ξηρητημένη με άλλην εργασίαν άλλου τμήματος, ή δέ έξάρτη-σις δυνάτον να δημιουργή έμ-μέσως εύθύνας έκ τυχόν άγνοί-ας των κανόνων και διαταγών άδοκλήρωσεως της εργασίας. Ο Προϊστάμενος έκτός της ύ-πηρεσιακής μορφώσεως έχει ά-νάγκην και άλλων προσόντων ως Άντιλήψεως και Κρίσεως, Προ-ωδοιουλίας και Όργανωτικότη-τος κλπ.

Καθημερινώς προκύπτουσι ζητήματα εις τα όποία πρέπει να δίδη λύσεις άμέσους προ-κειμένου περί ζητημάτων πελα-τείας και άλλοτε έν συνεννοήσει μετά της Διευθύνσεως προκει-μένου περί ζητημάτων Προσω-πικού, οργάνώσεως της ύπηρε-σίας κλπ.

5) Όλην Προσωπικόν:

Άλλοτε ή εξέλιξις του θή-λεος Προσωπικού ήτο περιορι-σμένη άλλα και αί φιλοδοξίαι τούτου ήσαν διαφορετικά.

Σήμεραν άλλαξαν τα πρά-γματα, από τα φύλλα ύπογρα-φών της Τραπεζής βλέπομεν ότι περισσότεροι των δέκα θηλέων υπαλλήλων έχουν δικαίωμα ύ-πογραφής και γιά να έχουν τού-το προϋποτίθεται ότι είναι Προϊστάμενοι Υπηρεσιών, φυ-σικόν είναι να έχωσι και περαι-τέρω εξέλιξις.

Όταν ή γυναικα στών στίβον της κοινωνικής και πολιτικής ζωής κατέλαβε θέσεις Έπι-στημόνων, Βουλευτών, Υπουρ-

γών και Πρεσβευτών, πώς είναι δυνατόν να άποκλεισθ ή από την περαιτέρω εξέλιξιν της έν τη ί-εραρχία της Τραπεζής; Έάν πράγματι αί σημεριναί δακτυ-λογράφοι της Τραπεζής φιλοδο-ξούν να καταλάβουν άνωτέρας θέσεις άς μη περιορίζονται εις την άπλην διεκπεραίωσιν της άνατεθειμένης αταίς εργασί-ας και την καθαριότητα των γραφομηχανών των, άλλ' άς προπαιδευτούν και καταρτι-σθούν όπως οι άρρενες συνά-δελφοί των.

6) Άνταγωνισμός:

Σήμερα ή Τράπεζα, έπειτα από ένα δεινόν και άνευ προη-γουμένου άγώνα της, εύρίσκε-ται εις έξαιρετικήν θέσιν και έχει άφθονα τα μέσα δια να άντιδράση εις τον όξυτατον ά-νταγωνισμόν δν της έπέβαλον κατά τα χρόνια της δοκιμασίας οι άνταγωνισταί της. Υποχρε-ωσις όλων μας και ζήτημα φι-λοτιμίας γιά μās, είναι να ά-ξιοποιήσωμεν εις το έπακρον τα διατιθέμενα σήμεραν μέσα, να άνακτήσωμεν το άπωλεσθέν έδαφος και να άνακαταλάβωμεν την ήν πρότερον είχομεν θέσιν.

Άπό τας θυρίδας άρχίζει ό άνταγωνισμός γιάτί είναι με-γάλη και άνυπολόγιστος ή δύ-ναμις των Αί θυρίδες και οι Προϊστάμενοι των πλαισιούμε-νοι από τούς άσכולομένους εις την έσωτερικήν υπηρεσίαν είναι έκείνοι πού έρχονται εις άμεσον έπαφήν με την πελατεί-αν. Η καλή και εύχάριστος ύ-ποδοχή, ή ταχεία και πρόθυμος έξυπνρήσις του πελάτου ά-σκούν μεγίστην έπίδρασιν επί των μετά της Τραπεζής σχέσε-ών του. Γνωρίζετε καλλίτερον έμού ότι το μεγαλύτερον μέρος της πελατείας — Καταθέσεις — Κινήσις Κεφαλαίων — Αξίαι — Εισπράξεις και Πληρωμαί Δημοσίων Όργανισμών — Έμ-βάσματα Έργων κλπ. έξυπν-ρετούνται άπ' εύθείας από το Προσωπικόν. Διά τας Χορηγή-σεις θεβείως την άμεσον έπα-φήν έχει ή Διεύθυνσις χωρίς δ-μως και από την εργασία ταύ-την ν' άπολείπη το στοιχείον της έξυπνρητήσεως έκ μέρους του Προσωπικού.

Διά να έπιτύχωμεν εις τον άνταγωνισμόν και να έχωμεν ήα πλέον ίκανοποιητικά άποτε-λέσματα άπαραίτητος προϋπό-θεσις είναι ό συντονισμός των προσπαθειών Διευθύνσεως και Προσωπικού. Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑ-ΠΕΖΑ ΕΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΕΝ ΟΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝ-ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΤΗ-ΡΟΣ ΕΙΧΟΝ ΑΦΟΣΙΩΘΗ ΨΥ-ΧΗ ΤΕ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΕΑΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕ-ΖΗΣ.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
έν ὧσιν ὁ σχηματισμὸς Εὐρωπαϊ-
κῆς οἰκονομικῆς κοινότητος.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ- ΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ὑφέσεως εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν οἰκονομίαν εἶναι ὅτι πάντα τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη (ἀπασχόλησις, ἀποθέματα, ἐπενδύσεις) κάμπτονται πλὴν τῶν τιμῶν καὶ τῶν μισθῶν ἔνθα συνεχίζεται ἡ ὑψωτικὴ τάσις. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἔνδειξιν ὅτι ὁ πληθωρισμὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν δὲν ἀφείλεται εἰς νομισματικούς πα-
ράγοντας ἄλλ' εἰς τὴν αὐξησιν τῶν ἀμοιβῶν κλπ. στοιχείων τοῦ κόστους. Ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ ἐν λόγω πληθωρισμοῦ διὰ πιστωτικῶν κυρίως μέτρων δὲν ἐτελεσφόρη-
σε. Τόσον ἡ Ἀμερικανικὴ ὕφεσις ὅσον καὶ ἡ προηγηθεῖσα ταύτης ναυτιλιακὴ κρίσις δὲν ἐπηρέασαν εἰσέτι αἰσθητῶς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Τυχόν ὁ-
μως ἐπέκτασις τῆς κάμψεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότη-
τος θὰ καθίστα ἔτι δυσχερεστέ-
ραν τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ ἰσοζυ-
γίῳ πληρωμῶν κατάστασιν καὶ θὰ ἐκλόνιζε τὴν ἐσωτερικὴν οἰ-
κονομικὴν ἰσορροπίαν.

Ἡ μελετωμένη συγκρότησις ἐν Εὐρώπῃ εὐρύτερων οἰκονο-
μικῶν χώρων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προσήκουτος καταμερισμοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ λοιπῶν συναφῶν πρὸς τὴν μεγάλῃν ἀ-
γορὰν πλεονεκτημάτων ἐγκυμο-
νεῖ κινδύνους μονιμοποιήσεως τῆς καθυστερήσεως τῶν ἡσσο-
νος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως χωρῶν, ἐφ' ὅσον θεβαίως δὲν ἤ-
θελον παραλλήλως ληφθῇ μέ-
τρα ἐνισχύσεως τῆς οἰκονομίας τῶν. Ἡ βραδυτέρα δι' αὐτὰς ἀρσις τῆς δασμολογικῆς προ-
στασίας, ἡ ἐνὸνσις τοποθετή-
σεως εἰς αὐτὰς κεφαλαιῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις διαθέσεως τῶν
ἐξαγωγίμων γεωργικῶν τῶν
προϊόντων συγκαταλέγονται
μεταξὺ τούτων. Παρὰ ταῦτα ἡ
ὕπο οἰουσδήποτε δρους συμμε-
τοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐ-
ρωπαϊκὴν οἰκονομικὴν κοινότη-
τα θὰ ἀποτελέσῃ δοκιμασίαν
διὰ τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν
ὡς ἐκ τῆς ἰσχυροποιήσεως τοῦ
ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Ἡ διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς ὀρ-
γανώσεως μείωσις τοῦ κόστους
παραγωγῆς πρὸς αὐξησιν τῆς
ἀνταγωνιστικῆς ἰκανότητος ἀ-
ποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπό-
θεσιν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν
Ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων. Πα-
ραλλήλως ἡ οἰκονομικὴ πολιτι-
κὴ τῆς κυβερνήσεως δέον ν' ἀ-
ποβλέπῃ εἰς τὴν δημιουργίαν
συνθηκῶν, αἵτινες θὰ ἐπιτρέψουν
τὴν σταθεροποίησιν τοῦ φορο-
λογικοῦ καὶ ἐργατικοῦ καθε-
στῶτος, τὸν ὑποδιδασμὸν τῶν
ἐπιτοκίων διὰ μακροχρονιότε-
ρας ἐπενδύσεις, τὴν χρηματο-
δότησιν βάσει ἐνιαίων κριτηρί-
ων.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ 1957—ΠΟΛΙΤΙ- ΚΗ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ — ΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΙ- ΣΤΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ νῦξημένη ἀποταμίευσις καὶ ἡ νῦξημένη ροπὴ πρὸς κα-
ταθέσεις ἀπετέλεσαν τοὺς βα-
σικωτέρους προσδιοριστικούς
παράγοντας εἰς τὰς εὐνοϊκὰς
οἰκονομικὰς ἐξελίξεις τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους.

Αἱ παρὰ Τραπεζαῖς ἰδιωτι-
καὶ καταθέσεις ἠξήθησαν κατὰ
3.357,2 ἑκατ. δραχμῶν, ἐνὶ τῷ
1956 εἶχον αὐξηθῇ κατὰ 1256,7
ἐκατομμύρια. Πάντως τὸ μέ-
γεθος τῶν καταθέσεων εἶναι
εἰσέτι κατὰ πολὺ μικρότε-
ρον τοῦ προπολεμικοῦ καὶ
ὑπολείπεται τῶν τραπεζικῶν
χορηγήσεων, τῆς διαφορᾶς
καλυπτομένης ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ
προνομίου.

Ἡ αἰτία τῆς αὐξήσεως τῶν
καταθέσεων φέρονται: 1) Ἡ ἐκ
τῆς αὐξήσεως τῆς ἐμπιστο-
σύνης πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα
μετάθεσις ἀποταμίσεων τοῦ
παρελθόντος εἰς τὰς Τραπε-
ζας 2) Ὁ σημαντικὸς περιο-
ρισμὸς τοῦ ἐξωτραπεζικοῦ δα-
νεισμοῦ 3) Ἡ προκύψασα αὐ-

ξησις τῶν εἰσοδημάτων. Ἡ ἐκ-
δοχὴ αὐξήσεως τῶν καταθέσεων
συντελεῖ τῆς αὐξήσεως τῶν πι-
στώσεων δὲν φαίνεται πιθανὴ
ὕπο τὰς κρατούσας συνθήκας
χρηματοδοτήσεως.

Ἡ αὐξησις τῆς ροπῆς πρὸς
καταθέσιν ἐξ ἄλλου ἀπεικονί-
ζεται ἐναργῶς ἐπὶ τῆς αὐξή-
σεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν παρὰ
Τραπεζαῖς καταθέσεων ἐπὶ τοῦ
ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος
καὶ τῆς κυκλοφορίας Τραπεζο-
γραμμάτων.

Αἱ νέαι καταθέσεις συνεκεν-
τρώθησαν ὡς καὶ κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν εἰς τὴν ΕΤΕ δίδουσαι ἐκ
νέου εἰς ταύτην τὴν γνώριμον ὅ-
σιν τῆς μεγάλῃς δεξαμενῆς τοῦ
χρήματος (ποσοστὸν 47,8% ἐπὶ
τοῦ συνόλου τῶν ἰδιωτικῶν κα-
ταθέσεων παρὰ Τραπεζαῖς πλὴν
Τραπ. Ἑλλάδος). Σημειωθῆναι
ὅτι αἱ ἐξ ἀνακατανομῆς καταθέ-
σεις Δημοσίων ὀργανισμῶν εἰς
τὰς ἐμπορικὰς Τραπεζὰς δὲν
ἐνεφάνισαν, εἰ μὴ μικρὰν αὐξη-
σιν.

Ἡ μεγαλύτερα αὐξησις ἐση-
μειώθη εἰς τὰς καταθέσεις τα-
μειυτηρίου. Παραλλήλως ἠξή-
θησαν οὐσιμῶς συντελεῖς τῆς
ὕπο τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου
γενομένης διαφοροποιήσεως ἐ-
πιτοκίων καὶ αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ
τοιαῦται. Αἱ ἐν λόγω ἐξελίξεις
συντελοῦσαι εἰς τὴν βελτιώσιν
τῆς συνθέσεως τῶν καταθέσεων
δικαιολογοῦν τὴν ἐπιβάρυνσιν
τῶν Τραπεζῶν διὰ τὸν μεγαλυ-
τέρων ἐπιτοκίων μολούσῃ αὐτῇ
ἀπερρόφησε μέγα μέρος τῶν
ὠφελειῶν τῶν.

Ἡ σύνθεσις ὁμως τῶν ἰδιωτι-
κῶν καταθέσεων πολὺ ἀπέχει
ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἡ εὐκταία διὰ
τὴν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἀσκη-
σιν ἀκινδύνως καὶ ἐπωφελῶς
τῆς βιομηχανικῆς πίστεως τὴν
ὁποίαν κατὰ παράδοσιν ἀσκεῖ ἡ
ΕΤΕ. Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ
πρόσμενις τούτων διὰ κεφα-
λαίων μακροχρονιωτέρου χαρα-
κτῆρος, ὡς εἶναι καὶ τῶν Νομικῶν
Προσώπων Δημοσίου Δικαίου
καὶ τοῦ ΟΧΟΑ, ἵνα ἀποφευχθῶ-
σι δυσχερεῖαι εἰς περίπτωσιν
διακυμάνσεων τῶν καταθέσεων,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς
προσηκούσης διαθέσεως τῶν ἐν
λόγῳ κεφαλαιῶν.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα σκοποῦ-
σα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἱ-
διαχουσῶν ἀναγκῶν τῆς βιομη-
χανίας, ἔνθα καὶ ἡ βραχυπρό-
θεσμος πίστις ἔχει κατ' ἀνά-
γκην μονιμώτερον χαρακτῆρα,
εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συνεχίσῃ
τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπι-
περαιώσιν τῶν ὑψηλῶν τῆς συ-
θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν καταθέ-
σεων παρὰ τὸ ὑψηλότερον κό-
στος, τὸ ὁποῖον συνεπάγεται
αὕτη, τοῦτο δέ, πρὸς πρόληψιν
τυχόν ἀρρυθμιῶν εἰς τὴν χρημα-
τοδότησιν. Ὁ κοινωφελὴς χαρα-
κτῆρ τοῦ Ἰδρύματος ἐπιβάλλει
ἀναποφεύκτως τὴν θυσίαν ταύ-
την.

Τὰ ἀνωτέρω οὐδόλως θεβαί-
ως σημαίνουν ὅτι πρέπει νὰ
ἐγκραταλεῖται πᾶσα προσπάθεια
διὰ τὸν ὑποδιδασμὸν τῶν ἐ-
πιτοκίων. Αἱ σχετικαὶ ὁμως ἐ-
νέργειαι δέον νὰ μὴ παραβλη-
θῶν τὸ παράπαν τὴν σταθερό-
τητα τῶν καταθέσεων, δοθείσης
τῆς μεγάλῃς εἰσέτι ἐναισιθησίας
τῶν. Πάντως ἡ συνεχιζομένη
δέσμευσις μέρους τῶν καταθέ-
σεων οὐδόλως συμβάλλει εἰς τὴν
προσπάθειαν ὑποδιδασμοῦ τοῦ
κόστους τοῦ χρήματος, ἀπεδε-
χθῇ δὲ καὶ οὐχὶ τελεσφόρος καθ' ὅ-
σον τὰ δεσμευθέντα κεφάλαια
δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ
τὸν σκοπὸν δι' ὃν προωρίσθη-
σαν.

Ἡ ἀκολουθοῦμένη ὡς πρὸς
τὰς καταθέσεις καὶ τὰ ἐπιτόκια
πολιτικὴ δέον νὰ συσχετίζεται
πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν σύν-
θεσιν τῆς ζητήσεως τῶν δρα-
χυπροθέσμων πιστώσεων, ἐπὶ
τῇ βάσει ἐνὸς ὑγιοῦς προγράμ-
ματος πιστωτικῶν ἀναγκῶν.
Πᾶς ἄλλος, κατ' ἀνάγκην αὐ-
τοαίρετος, προσδιορισμὸς τῶν ἐ-
πιτοκίων ἐγκυμονεῖ κινδύνους
ὡς ἐκ τῶν ἀποβλέπτων ἀντι-
δράσεων τῶν καταθετῶν καὶ τῆς
ἐνδεχομένης ἀναδιώσεως τῆς
ἐξωτραπεζικῆς ἀγορᾶς.

Χάρις εἰς τὴν αὐξησιν τῶν
καταθέσεων κατέστη δυνατὴ ἡ

αὐξησις τῆς συνολικῆς Τραπε-
ζικῆς χρηματοδοτήσεως τὸ πο-
σοστὸν τῆς ὁποίας ἐπὶ τοῦ ἀ-
καθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήμα-
τος προσεγγίζει ἥδη τὸ προπο-
λεμικὸν τοιοῦτον. Ἰδιαίτερος
δέον νὰ ἐξαρθῇ τὸ γεγονός τοῦ
σημαντικοῦ περιορισμοῦ τῶν
ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου χο-
ρηγήσεων τῶν Ἑμπορικῶν Τρα-
πεζῶν τὸ ὕψος τῶν ὁποίων ἀνῆλ-
θετο κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους
εἰς 300 μόνον ἑκατ. δραχμῶν,
καθ' ὃν χρόνον αἱ καταθέσεις
τῶν Ἑμπορικῶν Τραπεζῶν πα-
ρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἑλλάδος ἀνῆλ-
χοντο εἰς 1.273 ἑκατ. δραχμ.
Ἀντιθέτως ἐνεφάνισαν αὐξησιν,
αἱ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου
ἀπ' εὐθείας χορηγήσεις τῆς
Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ἥτις ὡς
ἐμφαίνονται καὶ ἐκ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς,
διαθέτει ἥδη εὐρύτατα περιθώ-
ρια ἐπιτρέποντα τὴν ἐλάφρυνσιν
τῆς ἐκ τῶν διαφόρων δεσμεύσε-
ων σημαντικωτάτης ἐπιβάρυν-
σεως τοῦ κόστους τοῦ Τραπε-
ζικοῦ χρήματος.

Ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν
χορηγήσεων ἡ ΕΤΕ μετέθεσε
συνειδητῶς τὸ κέντρον βάρους
πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν τῆς βιο-
μηχανίας (ποσοστὸν 50,7% τῆς
συνολικῆς τῆς χρηματοδοτήσε-
ως ἔναντι 44,8% τοῦ 1956). Ἡ
μεγαλύτερα αὐξησις ἐσημειώ-
θη εἰς τὴν βραχυπρόθεσμον χρη-
ματοδοτήσιν καὶ δι' ἣς ἐξασφά-
λισιν ἐπαρκοῦς κεφαλαιοῦ κιν-
ήσεως. Ἐνταῦθα καταφαίνεται
ὁ καθοδηγητικὸς ρόλος τῶν ἐμ-
πορικῶν Τραπεζῶν, αἵτινες δέον
ὄπως μὴ ἐνδίδουν εἰς αἰτήσεις
χρηματοδοτήσεως πέραν τῶν
πραγματικῶν ἀναγκῶν, ὁ προσ-
διορισμὸς τῶν ὁποίων ἔχει ὡς
προϋπόθεσιν τὴν λελογισμένην
στάθμισιν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀ-
γορᾶς, ἐν ἀντιστοιχίᾳ θεβαίως
πάντοτε καὶ πρὸς τὴν φύσιν
τῶν παρὰ Τραπεζαῖς καταθέ-
σεων.

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐξ ἄλλου δέ-
ον, ὅπως μὴ προβαίνουν εἰς ἐ-
πέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεών
τῶν ἀνευ σταθμίσεως τῆς ζητή-
σεως καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς
χρηματοδοτήσεως τῶν ὑπὸ τὴν
Τραπεζῶν. Ἡ ἔλλειψις τῆς ἐν
λόγῳ σταθμίσεως ὑποχρεώνει
πολλάκις τὰς Τραπεζὰς, ὅπως
ἀρνούνται χρηματοδότησιν, ἰδίᾳ
μακροπρόθεσμον τοιαύτην, δυ-
ναμένην νὰ θέσῃ ἐκτός τοῦ ἐ-
λέγχου τῶν κεφαλαιῶν προερχό-
μενα ἐκ καταθέσεων.

Βασικὸν ζήτημα διὰ τὴν μα-
κροπρόθεσμον ἰδίᾳ χρηματοδο-
τησιν τῆς βιομηχανίας ἀποτελεῖ
τὸ ὕψος τῶν ἐπιτοκίων χορηγί-
σεων. Τὸ τεραστίως αὐξηθὲν λό-
γῳ τῶν γνωστῶν μεταπολεμι-
κῶν συνθηκῶν κόστος τῶν Τρα-
πεζῶν θέτει κατ' ἀνάγκην κατὰ-
τατον ὄριον εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐ-
πιτοκίων χορηγήσεων. Ὁ ὑπο-
διδασμὸς τούτων θὰ συνετε-
σθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τοῦ —μὲ
τὴν συμπαρομαρτοῦσαν ἐδραί-
ωσιν τῆς νομισματικῆς σταθερό-
τητος—περιορισμοῦ τῆς ὑπερ-
ζητήσεως πιστώσεων εἰς ὑψηλὰ
ἐπιτόκια καὶ ἀφ' ἐτέρου διὰ τοῦ
ὑποδιδασμοῦ τοῦ Τραπεζικοῦ
κόστους. Ἡ ΕΤΕ ἐπέτυχεν ἥδη
νὰ ὑποδιδάσῃ τὴν ἐπιβάρυνσιν
τῶν τοποθετήσεων ἐξ ἀποδοχῶν
κλπ. ἀπὸ 10,34% τὸ 1955 εἰς
6,95% τὸ 1957. Τοῦτο δὲ πα-
ρὰ τὴν σημαντικὴν ἐπιβάρυν-
σιν ἐκ τῆς συσσωρεύσεως ἀδια-
θέτων κεφαλαιῶν λόγω ἀμέσων
ἢ ἐμμέσων δεσμεύσεων. Αἱ δε-
σμεύσεις αὗται ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον, ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν
ἀντιστάθμισιν ἄλλοθεν προερ-
χομένων πληθωρικῶν παραγόν-
των, καθ' ὅσον κίνδυνος πιστω-
τικοῦ πληθωρισμοῦ παρ' ἡμῖν
οὐδόλως ὑφίσταται. Ἀντιθέτως
ἡ περιστολὴ τῆς πιστοδοτήσε-
ως πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν διο-
γκῶσεων τῆς νομισματικῆς κυ-
κλοφορίας στερεῖ τὸν πιστωτι-
κὸν μηχανισμόν ἀποταμιεύσε-
ων, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ συμ-
βάλλουν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας.

ΤΟ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΝ ΕΛΛΗ- ΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐνὶ ἡ Ἀμερικανικὴ ὕφεσις
δὲν ἀπειλεῖ σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ

παρόντος τουλάχιστον τὴν Ἑλ-
ληνικὴν οἰκονομίαν, ἡ οἰκονομικὴ
ἐννοπήσις τῆς Εὐρώπης
καθιστὰ ἐπιτακτικὴν τὴν λύσιν
τοῦ Ὁργανικοῦ Ἑλληνικοῦ οἰ-
κονομικοῦ προβλήματος. Ἡ λύ-
σις αὕτη θὰ δοθῇ διὰ τῆς ἐκβιο-
μηχανίσεως τῆς χώρας. Ἡ ση-
μασία ὅθεν τῆς βιομηχανικῆς
πίστεως ἀποβαίνει σήμερον
πρωταρχικῇ, ἡ ἰδιοτυπία δὲ τὴν
ὁποίαν αὕτη ἐμφανίζει ἀπαιτεῖ
φορέα ἐνεργοῦντα μὲ εὐρείαν
κοινωνικὴν ἀντίληψιν ἄλλα καὶ
μὲ ὑπηρεσιακὴν συγκρότησιν ἱ-
διωτικοῦ Τραπεζικοῦ Ὁργανι-
σμοῦ.

Ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ ὁ φο-
ρεὺς οὗτος δέον ν' ἀποβλέπῃ
ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐπιχειρήσιν,
εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ὁρθῆς
ἀναλογίας μεταξὺ παγίων καὶ
κυκλοφοριακῶν κεφαλαιῶν, ὡς
πρὸς τὸν κλάδον, εἰς τὴν ἐπιλο-
γὴν τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες
ἐμφανίζουν βασίμους δυνατότη-
τας αὐξήσεως τῆς παραγωγικό-
τητός των, ὡς πρὸς τὴν ὅλην δὲ
οἰκονομίαν, εἰς τὴν κατὰλληλον
ἔρμωσιν τῶν βασικῶν καὶ εἰδι-
κῶν ἐπενδύσεων.

Ἡ ἐκδοτικὴ Τράπεζα θὰ ἀ-
ποτελέσῃ θεβαίως τὸν ἀποφα-
σιστικὸν συμπαραστάτην διὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ὁ κ. Γ. Ἐξηντάρης ἐξήρε
τὴν συμβολὴν τοῦ Διοικητοῦ κ.
Κυριακοπούλου καὶ τοῦ Ὑπο-
διοικητοῦ κ. Παρασκευοπούλου
εἰς τὴν ἐξυγιάνσιν τῆς Τραπε-
ζης ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὸν δρό-
μον τῆς ἀνόδου πρὸς τὴν πα-
λαιάν τῆς αἴγλην. Ἐξήρεν ἐπί-
σης τὴν δρᾶσιν, ἀγάπην καὶ ἀ-
φοσίωσιν τοῦ προσωπικοῦ πρὸς
τὸ Ἰδρυμα καὶ ἐκάλεσε τὸ μὲν
προσωπικὸν ὅπως συνεχίσῃ ἐ-
πιδεικνύον τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον
ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος, τὸν δὲ κ.
Διοικητὴν ὅπως δείξῃ στοργὴν
καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ προσωπικόν,
ἀπὸ τοῦ ὁποῖον καὶ προέρ-
χεται.

Ὁ κ. Ἐκτ. Παπαδόπουλος ἀ-
φοῦ ἐξεφράσθη μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως τῆς
Τραπεζῆς, συνέστησεν ἐπέμβα-
σιν τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸ Χρη-
ματιστήριον διὰ τὴν διατήρησιν
τῆς τιμῆς τῶν τίτλων των ἰδίᾳ
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἥτις
δυσφημεῖται σκοπίμως.

Ὁ κ. Γερασ. Βασιλειάδης ἐ-
ξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Τρα-
πεζα τύχῃ μεγαλύτερας κατα-
νοήσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους
χάριν τῆς προαγωγῆς τῆς Ἑ-
θνικῆς Οἰκονομίας, ἐξήρτησεν
ἀπὸ τῆς Συνελεύσεως, ὅπως ἐκ-
φράσῃ εἰς τὸ προσωπικὸν τὴν
εὐαρέσκειάν της διὰ τὸν ζῆλον
καὶ τὴν ἐργατικότητα τῶν, ἀπὸ
δὲ τὴν Διοίκησιν ὅπως κάμῃ
δεκτὰ τὰ αἰτήματα τοῦ ἐν ἐνε-
ργείᾳ καὶ ὑπὸ σύνταξιν προσω-
πικοῦ.

Ὁ κ. Χαρ. Βλαχάκης ὑπε-
στήριξε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ
Τράπεζα εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδει-
γμένη ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀσκήσιν
τῆς Βιομηχ. Πίστεως διότι ἡ
πεῖρα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ
Ὑποδιοικητοῦ της κ. Ι. Παρα-
σκευοπούλου ἐγγυῶνται τὴν ἐ-
πιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ κλά-
δου τούτου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκο-
νομίας. Ἐξέφρασε τέλος τὴν ἱ-
κανοποίησιν τοῦ διότι ἡ Ἑθ-
νικὴ Τράπεζα συνεχίζει τὴν πο-
ρείαν τῆς παλαιᾶς ΕΤΕ, τῆς ὁ-
ποίας ἀ ὑπηρεσίᾳ της τὴν ἔ-
θεσαν εἰς τὰ πλάσια τῆς ἐθ-
νικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ.
Καραπάνος τὸν ὁποῖον τὴν ὁ-
μιλίαν δημοσιεύομεν εἰς ἐτέραν
στήλῃν.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Γ. Μυλωνάς,
ἐκπρόσωπος Ἀσφαλιστικῶν
Ὁργανισμῶν θίγων εἰδικὰ οἰ-
κονομικὰ θέματα κατέληξεν εἰς
τὸ ὅτι διὰ νὰ γίνῃ ἀνάπτυξις
τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν
τῆς χώρας δέον ἡ ἀσκήσις τῆς
Βιομηχ. Πίστεως νὰ περιέλθῃ
ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἑθνικὴν
Τράπεζαν. Περαιτέρω ἐτάχθη
ὑπὲρ τῶν ἀναπτυχθέντων ὑπὸ

οἰκονομίας διὰ τῆς ἀποκατα-
στάσεως μιᾶς ὁμαλωτέρας κυ-
κλοφορίας τῶν πάσης μορφῆς
κεφαλαιῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ-
πωσδήποτε ἀντιτίθενται αἱ ἐπι-
βαλλόμεναι σήμερον παντοῦ-
δεῖς δεσμεύσεις. Αἱ ἴδια ἐρ-
γασίαι τῆς ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς
ἐνὼ κλονίζουν τὰς σχέσεις ταύ-
της μετὰ τῶν ἐμπορικῶν Τραπε-
ζων οὐδόλως ἀποτελοῦν μέτρον
ἐκτιμήσεως τοῦ βαθμοῦ ἐπιτυ-
χίας της, ἥτις ἀπεικονίζεται
μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν
καταλληλότητα τοῦ ὅλου Τρα-
πεζικοῦ συστήματος τῆς Χώ-
ρας.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα μετὰ τὴν
ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου μέρους
τῆς προσπάθειάς διὰ τὴν συγ-
κέντρωσιν τῶν ἀποταμιεύσεων
ἀποβλέπει ἥδη εἰς τὴν, δι' ἐνι-
αίου ἐποικοδομητικοῦ προγράμ-
ματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐ-
πιβαλλομένων ἐκ τῶν γενικῶν
καὶ εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς οἰκο-
νομίας κριτηρίων προώθησιν τῶν
ἀναγκαίων ἐπενδύσεων. Οὐδό-
λως τῆς διαφεύγουν αἱ ἐπὶ τοῦ
προκειμένου δυσχερεῖαι. Ἐπὶ
ὅμως ὅτι διὰ μιᾶς γενικω-
τέρας κατανοήσεως τῶν ἐπιδιώ-
ξεων της θὰ φέρῃ καὶ τὸ ἔργον
τοῦτο εἰς αἴσιον πέρας. Τὸ λα-
μπρὸν παρελθὸν της ἀποτελεῖ
τὴν καλύτεραν ἐγγύησιν.

τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου
αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ
τέλος συνεχάρη τὴν Διοίκησιν
τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν πρωτο-
βουλίαν της, ὅπως διὰ μελετῶν
βοηθῇ εἰς τὴν λύσιν οἰκονο-
μικῶν προβλημάτων τῆς χώρας.
Ἠκολούθησεν ἡ ὁμιλία τοῦ
ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου κ.
Σ. Διλιτῆ, τὴν ὁποίαν δημοσι-
εῦομεν εἰς ἐτέραν στήλῃν.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἀσφαλ.
Ἑταιρείας «Ερμῆς» καὶ τῶν
Υἱῶν Τριανταφυλίδου κ. Ἰω.
Κουτσγιάννης ἐστράφη κατὰ
τῆς πρακτορεῦσεως ἀσφαλιστι-
κῶν Ἑταιρειῶν ὑπὸ ὑπαλλήλων
τῆς Τραπεζῆς καὶ διέγραψεν
τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι δύναν-
ται κατὰ τὴν γνώμην του νὰ
προκύψουν διὰ τὸ Ἰδρυμα ἐκ
τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ
οἱ ὁποῖοι συνίστανται εἰς τὴν
ἐπιδρασιν ἐπὶ τῶν χορηγήσεων
οὐχὶ καθαρῶς Τραπεζικῶν
κριτηρίων, εἰς τὴν ἀπώλειαν
πελατῶν μὴ ὑποτασσόμενων
εἰς τὸν ἐπηρεασμὸν τῶν ὑπαλ-
λήλων διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἀ-
σφαλειῶν καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν
ὑπαλλήλων ἀπεμπόλησιν τῶν
προμηθειῶ

ΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Κύριε Πρόεδρε Κοι Σύμβουλοι Κοι Μέτοχοι, Αισθάνομαι βαθείαν εύγνωμοσύνην πρὸς τὸ σῶμα τῶν συναδέλφων μου, ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὡς μέτοχος τῆς Τραπεζῆς μοὶ ἐνεπιστεύθη τὴν ἐκπροσώπησίν του εἰς τὴν παρούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος ἀπ' αὐτὸ νὰ σὰς μεταφέρω τὸν θερμὸν χαίρετισμὸν του καὶ τὰς εὐχὰς του διὰ τὴν πρόδόν του Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον μετὰ ὑποδειγματικῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως ἐξυπνήρησε κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος 1957, νὰ ἐκφράσω δὲ πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τὰς εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας του, διὰ τὴν πρὸς τὴν Γ. Σ. πρότασίν του, ἥτις ἀποτελεῖ ἠθικὴν ἀναγνώρισιν τῶν θυσιῶν του Προσωπικοῦ.

Κρίνω περσιτὸν νὰ ἐπαναλάβω ὅσα πλειστάκις ἐξιστορήθησαν καὶ ὑμνήθησαν περὶ τῆς ποικιλοτρόφου δράσεως τῆς τέως Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει προσπαθειῶν τῆς ὅπως συμβάλῃ διὰ τῆς μελετημένης καὶ σταθμισμένης διχετεύσεως τοῦ χρηματικῶς εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ Τράπεζα, ἀπολαύουσα διεθνoῦς ἐμπιστοσύνης, πολλὰκις εὐρέθῃ θετικὸς συμπαράσταξις τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἑαυτοῦς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος μας. Ἰδού διατὶ τὸ Κράτος ὤφειλε νὰ μὴ δρᾷ ἀνασταλτικὸς εἰς τὴν πρόδόν του, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ τείνῃ εὐήκοον οὖς εἰς τὰς ἐκὰς διαφοράν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀδύνατον.

Ἡ Τράπεζα διὰ ἥτο εὐτυχῆς νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ὑπαλλήλους. Εἶναι ὁμως ἀδύνατον, ἂν δὲν θεμελιωθῇ πρῶτον ἡ Τράπεζα. Ἀντιμετωπιάμενον συμπαθῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ, ὅσον ἦτο δυνατόν.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ, μὲ τὰς εἰσφορὰς ὑπὲρ Ἀσφαλ. Ταμείων ἀνῆλθον ἀπὸ 189 ἑκατ. τῷ 1955 εἰς 210 ἑκατ. τῷ 1956 καὶ εἰς 225 ἑκατ. τῷ 1957.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνέλθουν περὶσσότερον.

Ἀλλωστὲ αἱ αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν ἐκφεύγουν πλέον τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Τραπεζῶν διότι ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα προέτρεξεν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς. Ἡναγκάσθη ὁμως νὰ ἀνακαλέσῃ μερικῶς, κατόπιν σφοδροτάτων πιέσεων τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι κατῆλθον εἰς 2 ἀπεργίας.

Ὅταν ὁμως ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ ἀναστηλώσωμεν τὴν Τράπεζαν, τοιαύται ἐνέργειαι ἀντιτιθενται εἰς τὰς προσπάθειάς μας.

Αἱ ἀπεργαίαι ἔχουν ἀξίαν ὡς ἀπειλαί. Ὅταν ἐκδηλωθoύν, χάνουν τὴν ἀξίαν των.

Οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἀφοσιωθoύν εἰς τὸ ἔργον τοῦς, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν των ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν εἶναι ἀκόμῃ ἀσφαλής.

ΤΟ ΔΩΡΗΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΟΝ.

Γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 6 τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων ἀπεφάσισεν ὅπως ὁ ἄνω ὁροφος τοῦ δωρηθέντος εἰς τὸν Δῆμον Ἰωαννίνων κτιρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐστεγάζετο τὸ Ὑπ)μα τῆς Τραπεζῆς, διατεθῇ ὡς Λέσχῃ τῶν διανοουμένων Ἰωαννινῶν μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δήμου, ὅπως ἐντὸς πενταετίας ἀνεγείρῃ εἰδικὸν περίπτερον διὰ κατάλυμα τῶν Βασιλείων. Τὸ ἰσόγειον τοῦ Κτιρίου θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ζωσιμαίαν Βιβλιοθήκην.

ὡς εἰσηγήσεις, ὡς αὐταὶ ὑπαγορεύονται οὐχὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα, ἀλλὰ ἐκ τῶν συμφερόντων τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ἡ γενομένη συγχώνευσις ἀνέτρεψε τὴν πορείαν τῆς Τραπεζῆς. Διότι ὡς ἤδη γνωρίζετε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη αὐτῆς τεράστια ποσὰ κατεσταταλήθησαν, κέρδη ἀνυπαρκτά διενεμήθησαν καὶ τέλος ἀρίστεῖς τοῦ ἐμφύχου κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον δυσκόλως δημιουργεῖται καὶ ἀποτελεῖ τὰ οὐσιαστικὰ ὑπόδαθρά της, εἴτε ἀπεμακρύνθη διαίως, εἴτε μὴ δυνάμενον νὰ ἀνεχθῇ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ.

Καὶ ἐν ᾧ τὸ Ἰδρυμα ἔβαινε ἀφανῶς καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν καταστροφάν, ἐκλήθη ἡ σημερινὴ Διοίκησις νὰ ἐπωμισθῇ τὸ βάρος τῆς ἀναρθρώσεως του.

Δι' ὑπεραιθρώπων προσπαθειῶν ἐπέτυχε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν κλυδωνιζόμενον ὑπερωκεάνειον εἰς ἀσφαλῆ λιμένα, ὥστε δυνάμεθα σήμερον μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, εἰς δὲν ὀφείλεται τὸ ἀνορθωτικὸν τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκαν οἱ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του μόχθοι τοῦ προσωπικοῦ, νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς παρόντας τούτους συγχαρητήρια καὶ εὐγνωμοσύνην ὡς μέτοχοι, καὶ θαθεῖαν ἱκανοποίησιν ὡς συμμετέχοντες ἢ ὅπωςῃποτε ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς χώρας.

Ὅμοιῃ ἐξέλιξις τῆς διεθνoῦς καταστάσεως, καὶ ὁλοκληρωτικῇ ἀπορρῆφσιν τῶν πηγῶν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τὴν εἰρηρικὴν παραγωγὴν, θὰ ὀδηγήσῃ τὴν Τράπεζαν εἰς ἵτην ἔτι περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητός της καὶ τῆς κατὰ κύριον λόγον συμβολῆς της εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν μιᾶς ὑγιoῦς Οἰκονομίας ἐν τῇ χώρᾳ. Διότι, θὰ ἀπετέλει ἀνταπάτην ἔὰν παρεδεχόμεθα ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Τραπεζῆς ἀποτελοῦν ἀναλογικὸν δείκτην ἀναρρώσεως τῆς οἰκονομίας τοῦ πόπου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποῖους διατρέχει τὸ Ἰδρυμα ἐκ βολῶν πολλαχόθεν ἔξωθεν ἐκτοξευομένων.

Γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι καὶ ἐργασίαι ἀφηρεθήσαν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ ἐμπόδια παρεμβάλλονται εἰς τὸ ἐθνικὸν τῆς ἔργον καί, τὸ χειρότερον, νέοι ὀργανισμοὶ ἀπειλοῦντες τὴν ἀπόστασιν ὁλοκλήρων κλάδων δράσεως αὐτῆς, δημιουργοῦνται.

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἀπευθυνόμενος πρὸς ὑμᾶς ὡς προσωπικότητα αἱ ὁποῖαι κατέχετε ὑψηλὰς καὶ καιρίας θέσεις, εἰς τὸν κοινωνικὸν οἰκονομικὸν καὶ διοικητικὸν μηχανισμόν τῆς χώρας, ποιoῦμαι ἐκκλησίαν ὅπως ἀσκήσητε καὶ ἀσκήτε ὁλόκληρον τὴν ἐπιτροπὴν σας, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῆς τοιαύτης θέσεώς σας διὰ τὴν προστασίαν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Τὸ γεγονός ὁμως ὅτι ἡ Τράπεζα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀνακτήσεως τῆς προπολεμικῆς θέσεώς της δὲν πρέπει νὰ ὀδηγῇ οὐδένα εἰς πεπλανημένας ἀντιλήψεις. Διότι ἐσωτερικὴ οἰκονομικὴ ἐξυγίανσις καὶ ἄνοδος, ἐπιτελουμένη μονοπλευρως, δὲν θεμελιώνει ἀκλονήτως τὸ Ἰδρυμα, ὅταν τὸ ἕτερον σκέλος εἴῃ ἐργασίας, τὸ ζῶν κεφάλαιον, ἀσθενὴ βαρέως.

Ὡς προεῖπον τὸ Ἰδρυμα ἀπεσπέρηθη πολλῶν ἀρίστων λειτουργῶν ἢ δὲ κατάστασις τῶν ὑπηρετούντων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δημιουργηθῶνται τεράστια προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ἀποφασιστικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, μὲ γνώμονα πάντοτε τὴν δικαιοσύνην καὶ μόνον, ἔὰν πράγματι ἐνδιαφε-

ρώμεθα νὰ δημιουργήσωμεν Τράπεζαν ἀνταξίαν τῆς Ἱστορίας της.

Ἡ ἀναχωρόνησις τῶν δυνάμεων καὶ ἡ ἐπιλύσις τῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ προβάλλεται ἐπιτακτικῶς ἀναγκαία. Ἐκπληροῦντες ἱερὸν καθήκον τὸσον πρὸς τὸ Ἰδρυμα ὡς μέτοχοι ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἐντολεῖς συναδέλφους μας ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ πάσης πλευράς, ὡς αὕτη ἔχει διαπιστωθῇ καὶ ὡς τὴν ἀντιλαμβανόμεθα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ὀδηγήσῃ τὴν παρούσαν Συνέλευσιν, εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐνδείκνυομένων ἀποφάσεων.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχειροκροτήσαμεν τὸ μέγα ἔργον τοῦ Διοικητοῦ μας, λυπούμεθα διότι δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἰδίαν εὐχάριστον θέσιν, ὥστε νὰ ἐπαναλάβωμεν ζωηρότερα τὰ χειροκροτήματά μας καὶ διὰ τὸ ἄλλο ἔργον ποὺ ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν προβλημάτων τοῦ προσωπικοῦ.

Κατὰ τὰ 2½ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς Διοικήσεως καὶ μέχρι σήμερον, πέραν τῆς μερλικῆς ἐνισχύσεως τῶν ασφαλιστικῶν μας ὀργανισμῶν, οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐγένετο ἐπὶ τὸν τομέας τούτου, παρὰ τὸ κατὰ τὴν περυσινήν Γ.Σ., ἐκδηλωθὲν ἐνδιαφέρον ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τὴν ὑπόσχεσιν θεραπείας ὠρισμένων ἐκ τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὀδηγούμεθα εἰς τὸ ἐξῆς συμπερασμα. Ὅτι ὁ κ. Διοικητῆς ἀπορροφηθεὶς, ὡς ἄλλωστε ἦτο φυσικόν, ἀπὸ τὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἐνεπιστευθὴς τὴν ἐκτέλεσίν των εἰς τὰ ἀρμόδια ὄργανα, τὰ ὁποῖα ὁμως φοβοῦνται νὰ ἀγγίξουν τὰ σοβαρὰ θέματα καὶ περιαρίζονται εἰς ἡμίμετρα καὶ καρκινωδασίας. Ἡ μὴ ἐπίδειξις τοῦ ἰς προσήκοντος ἐνδιαφέροντος εἰς τὰ προβλήματα τοῦ συνθλιβομένου προσωπικοῦ, τῶσον ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς ἐργασίας ὅσον καὶ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντος κρατοῦν αὐτὸ εἰς διαρκὴ ἀγωνίαν, ἥτις, εἶναι φυσικόν, καὶ τὴν ὑγείαν του νὰ φθειρῇ καὶ τὸν ζῆλον του νὰ τραυματίξῃ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του νὰ μειώνη.

Διὰ τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων αἱ τοιαῦται καταστάσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι. Διότι εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ ἐξ αὐτῶν προκαλούμεναι ζημίαι τοῦ Ἰδρύματος ἐπιρρίπτονται τέλῃκως ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν σειρᾷ ἐπὶ τῶν μετόχων καὶ τῶν ἀπομάχων συναδέλφων μας.

Κύριοι Μέτοχοι,

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι:

Ζητήματα ἀπλούστατα χρονίζουν, αἱ δὲ ἐπὶ ἄλλων διδόμεναι λύσεις καὶ κατευθύνσεις ὀδηγοῦσιν εἰς θλιβερά ἀποτελέσματα οὕτως ὥστε νὰ προκαλοῦνται ἀνωμαλίας ἐν τῇ Τραπεζῇ, αἱ ὁποῖαι κάθε ἄλλο ἢ εὐχάριστοι εἶναι τὸσον διὰ τὸ Ἰδρυμα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐργαζομένους.

Οἱ ἐργαζόμενοι, ἔχοντες πλήρη ἐπίγνωνσιν τῶν ζημιῶν ὅχι μόνον ἐπιβυμοῦν νὰ ἀποφεύγουνται, ἀλλὰ καὶ ἐξευρίσκουν τὰς δεούσας λύσεις, τὰς ὁποῖας προτείνουν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ὁσάκις οὗτος εὐαρεστεῖται νὰ δεχθῇ τοὺς ἐκπροσώπους των.

Σὰς δηλῶ δὲ κατηγορηματικῶς ὅτι αἱ ἀνωμαλὶαι καταστάσεις καὶ αἱ ἐκ τούτων ἀντιδράσεις οὐδόλως πρέπει νὰ ἐπιρρίπτονται εἰς παραλογισμοὺς τῶν ἐργαζομένων, ἀλλ' ἀντιθέτως εἰς προηγουμένας εἰς βάρος των προκλήσεις.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου καὶ ἀποδείξιν τῆς κατανόησεως, ἦν ἐπέδειξε τὸ προσωπικὸν ἀρκoῦμαι νὰ σὰς ἀναφέρω τοῦτο:

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ΕΤΕ λαμβάνουν σήμερον μισθὸν μικρότερον ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐλάβανον τὴν 9-1-53. Οἱ δὲ

μισθοὶ τῶν συναδέλφων κατωτέρων βαθμῶν εἶναι μισθοὶ πείνης.

Παρὰ τὰς δικαίας ἀξιώσεις των καὶ τὴν ἐξάντλησιν τῶν περιθωρίων ἀντοχῆς καὶ ἀναμονῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν των, οὐδέποτε ἐδημιούργησαν σάλον τινά.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τοὺς ὁποῖους ὁ κ. Διοικητῆς παρέθεσεν ἐν τῷ ἀπολογισμῷ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφεύσῃ ἐμφανίζεται ἡ ἐξῆς εἰκὼν:

Αἱ ἐκατοστιαῖαι αὐξήσεις, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔτος 1955 ἀνέρχονται τῶν μὲν καταθέσεων εἰς 115% τῶν δὲ τοποθετήσεων εἰς 100% μὲ ἀνᾶλογον αὐξήσιν τῶν κλάδων τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν καὶ ταυτοχρόνως μειώσιν τῆς δυνάμεως τοῦ προσωπικοῦ κατ' αἰ100 καὶ πλέον ὑπαλλήλους. Τέλος μὲ μειώσιν τοῦ κόστους ἐργασίας τῶν τοποθετήσεων ἀπὸ 15,35% τὸ 1952 καὶ 8,99% τὸ 1956 εἰς 6,95% τὸ 1957.

Κύριοι Μέτοχοι,

Κρίνετε ἀπαραίτητον νὰ ἀναφέρω καὶ ἄλλα στοιχεῖα ὥστε ν' ἀντιληφθῇτε ὅτι τὸ προσωπικὸν ὅχι ἀπλῶς ἐξετέλεσε τὸ καθήκον του, ἀλλ' ἐπέτελεσε πραγματικὸν ἄθλον; Ἀποδεικνύεται περίττραν ὅτι ἐσταθῇ ἀλόγητον εἰς τὸ πλεῖρον τῆς Διοικήσεώς του τὴν ὁποῖαν, ἀνεξαρτήτως τῶν ὅσον προεῖπα, ὀφείλω νὰ εἶπω ὑπερᾶγαθᾶ καὶ σέβεται. Ἀποδεικνύεται ἀκόμῃ ὅτι τὸ προσωπικὸν ἔδωκεν ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν νὰ δώσῃ διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Τραπεζῆς.

Κύριοι Μέτοχοι,

Σεῖς δὲν δύνασθε νὰ παρίδητε τὴν αὐτοθυσίαν του ταύτην καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅχι μόνον δὲν θὰ συμβῇ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θὰ τὴν χειροκροτήσητε καὶ σήμερον θὰ ἀποφασίσῃτε ὑπὲρ τῆς δικαιοώσεως τῶν αἰτημάτων του. Διότι τὸ προσωπικὸν ἐκτέλεσαν τὸ καθήκον του ἀναμένει τὴν στιγμήν ταύτην μὲ ἀγωνίαν νὰ ἀκούσῃ ἐκδηλουμένη ἐκ τῆς αἰθουσῆς ταύτης κατανόησιν καὶ ἔμπρακτον δικαίωσιν τῶν μόχθων του, ἐὰν πράγματι θέλῃτε ν' ἀποδώσῃτε δικαιοσύνην καὶ διὰ τῆς ψήφου σας νὰ συμβάλῃτε εἰς τὴν περαιτέρω εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῆς Τραπεζῆς.

Δὲν εἶναι νοητὸν καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς πᾶσαν ἔννοian δικαίου, ν' ἀρνηθῶμεν νὰ γευματίσωσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καὶ ἀγωνίζονται διὰ νὰ παραχθoύν τὰ διὰ τὸν δειπνὸν προοριζόμενα φαγητά.

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἐπιτρέψατέ μοι θερματίζων τὴν ὁμιλίαν μου νὰ σὰς παρακαλέσω ὅπως δεχθῇτε νὰ θέσω ὑπὸ τὴν κρίσιν σας τὰ κατωτέρω ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν ἅμεσα τὸ προσωπικὸν δεδομένου ὅτι ὁ κ. Διοικητῆς παρὰ τὰς ἐπὶ ὁλόκληρον μῆνα παρακλήσεις μας ὅπως δεχθῇ τὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου δὲν εὐπρεστήσῃ νὰ θυσιάσῃ τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον χρόνον. Ταῦτα εἶναι:

1) Δικαία ἔντασις τοῦ προσωπικοῦ βάσει ἐκπονηθησμένου νέου ὀργανισμοῦ ἵνα οὕτως ἐκλείψῃ ὁ ἐκ τῆς Ἠλιαστικῆς τοιαύτης δημιουργηθεῖς σάλος.

Τὸ αἶτημα τοῦτο ἐτέθη καὶ κατὰ τὴν Γ. Σ. τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτε ὁ κ. Διοικητῆς δευτερολογῶν εἶπε τὰ ἐξῆς:

«Ἐνταξις τοῦ προσωπικοῦ μετὰ τὴν ἀναστάτωσην ποὺ ἐπῆλθεν εἰς τὴν Τράπεζαν πράγματι ἐνδείκνυται, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀδικηθέντων ὑπαλλήλων θὰ γίνῃ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ σταδιακῶς».

Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀναγνώρισις ὅτι ἐπῆλθεν ἀναστάτωση εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ πράγματι ἐνδείκνυται νὰ γίνῃ ἔνταξις, πιστεύομεν ὅτι αἶρουν τὸ ἀδύνατον. Διότι ἀδύνατον

Κ.Μ. κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου εἶναι ὅ,τι ὁ ἀνθρώπινος νοὺς δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ.

Εἰδικώτερον ἐν προκειμένῳ ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζεται ὅτι ὑφίσταται ἀναστάτωση δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ νὰ μὴν θεραπευθῇ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐδραιωθῇ ἡ γαλήνη τῆς ὁποίας τσαυτὴν ἀνάγκην ἔχει ἡ Τράπεζα, ὅταν ἡ ἐδραίωσις αὐτῇ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησίν μας;

2) Ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν του οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν συναδέλφων του Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς.

Τὸ αἶτημα τοῦτο στηρίζεται εἰς ὅσα προεῖπον καὶ εἰς ἀναγνώρισιν κατὰ τὴν περισυνήν συνέλευσιν, καθ' ἣν ὁ κ. Διοικητῆς ὡμολόγησεν ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἀμοιβεται κατὰ 30-35% ὀλιγώτερον τῶν ὑπαλλήλων τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν,ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἤδη ὑφίστανται δυνατότητες ἐπιλύσεώς του.

3) Κατοχύρωσις τῆς ἀσφαλίσσεως του κατὰ τοῦ γήρατος. Καὶ ναὶ μὲν ἡ Διοίκησις εἶναι ὑπερμαχος τοῦ αἰτήματός μας τοῦτου καὶ προσωπικῶς ὁ κ. Διοικητῆς ἐπέτυχε προσωρινὴν λύσιν του, ἀπαιτεῖται ὁμως ἡ ὁλοκληρώσις καὶ ἡ δι' ἀρκτεῖν χρόνον ἀκόμῃ συμπαραστάσις τοῦ Κράτους, διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ζημίαν τὴν ὁποῖαν μὲ τὰς συνετεῖας τῆς συγχα-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Σ. ΔΙΛΙΝΤΑ

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Σύμβουλοι, Κύριοι Μέτοχοι,

Θὰ μοὺ ἐπιτρέψῃτε, ὑπὸ τὴν διπλὴν μου ιδιότητα, τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ μετόχου, νὰ ἐκθέσω τὰς ἀποφάσεις μου ἐπὶ τῶν σημείων ἐκείνων τοῦ ἀπολογισμοῦ τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸν ἕτερον τῶν συντελεστῶν δράσεως, τὴν ἐργασίαν.

Νομίζω, κύριοι μέτοχοι, ὅτι ἔχετε ἄδικον νὰ διαμαρτυρῆσθε, διότι ὁμιλεῖ καὶ δεῦτερος ἐκ τῶν προσώπων τῶν ὑπαλλήλων, εἰς τὴν φιλοπονίαν τῶν ὁποῖων ὀφείλεται ἡ ἀνόρθωσις τοῦ Ἰδρύματος. Ἐχετε δὲ ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ τείνητε εὐήκοα τὰ ῥητά σας, ὅταν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ συντελεστοῦ δράσεως«ἐργασίας» σὰς ὀμιλοῦν, διότι ὑμεῖς μὲν, κ. Μέτοχοι, δύνασθε ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ μεταβιβάζετε τὴν τοποθετήσετε ὅπου ἄλλου κρίνετε συμφερέσκει. Ἡμεῖς ὁμως δὲν δύναμεθα, ὁσάκις τὸ θελήσωμεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ Ἰδρυμα. Εἰς αὐτὸ θὰ ἀναλωσώμεν τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα ἔτη τῆς ζωῆς μας. Καὶ ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν μέρισμα, ζητοῦμεν τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας μας.

Ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως, ἦν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας, προκύπτει ὅτι τὸ Ἰδρυμα χάρις εἰς τὴν ἀξίειπαινον προσπάθειαν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως καὶ τὴν ἐργατικότητα τῶν ὑπαλλήλων του ἠνωρθώθη. Τοῦτο δεικνύουν οἱ παρατεθέντες ἀριθμοί. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἡμεῖς θὰ σχολιάσωμεν τοὺς ἀφορώντας τὸ προσωπικόν. Κατὰ τὸ 1952 ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ ἀνῆρχετο εἰς 3.693 ὑπαλλήλους, μὲ σύνολον ἀποδοχῶν 251 ἑκατ. δραχμῶν. Κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων ἀνέρχεται εἰς 4585, μὲ σύνολον ἀποδοχῶν 272 ἑκατ. δραχμῶν ἥτοι αὐξήσις τοῦ προσωπικοῦ κατὰ 892 ἐργαζομένων. Ἐὰν δὲ ἀναγάγωμεν τὰς ἀποδοχὰς τῶν σημερινῶν ὑπαλλήλων εἰς ἀποδοχὰς τοῦ 1952 εὐρίσκουμεν ὅτι τὸ Ἰδρυμα ὤφειλε νὰ κατα

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΑΣ

Μας καταγγέλλεται από τὰς ἐπαρχίας, ὅτι εἷς τινα ὕποκ)τα οἱ Διευθυνταὶ ἔχουν ἐκτραχυνθῇ εἰς σημείον ὥστε ὅχι πλέον ἔχουν ξεφύγει ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ αὐστηροῦ καὶ σκληροῦ ἀκόμη ἱεραρχικῶς προϊσταμένου, ἀλλὰ μετέρχονται πλέον, μέσα ἀχαρκτήριστα.

Ἄς γνωρίζουν οἱ κύριοι αὐτοί, ὅτι ἐπιδίδοντες τὴν αὐξησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὑποκαταστήματος διὰ τῆς καταληστεύσεως τῆς ἀδείας τῶν συναδέλφων καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ ἀπειλῇ «κακῆς ἐκθέσεως», ξευχτίσματος διὰ καθημερινῆς συναλλαγῆς μέχρι τῆς 8ης καὶ 10ης ὥρας νυκτερινῆς καὶ προσελεύσεως κατὰ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς (παρουσιάσθησαν κρούσματα καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα!!) τὸ μόνον εὐσημον, ποῦ ἀποκομίζουν εἶναι ἡ ἀνικανότης των ὡς Διευθυντῶν.

Διότι ὁ ὑπεύθυνος ἐκεῖνος ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ συνεργάται του εἶναι ἄνθρωποι, ὅτι ἔχουν κάποια προσωπικότητα, ἀνάγκας καὶ ἀντοχὴν φυσικὰ καὶ ὅχι μόνον ἀγνοεῖ τὸν ψυχολογικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐργασίαν ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ, ἵσως νὰ εἶναι ἄξιος νὰ διευθύνῃ ὁμάδας καταδικασμένων εἰς καταναγκαστικά ἔργα, ὀργανικὴν δὲ ὑπηρεσίαν ποτέ. Καὶ ἡ Τράπεζα θέλει διευθυντὰς καὶ ὅχι στρατοπεδάρχας.

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν.

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 16ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διετυπώσαμεν τὰς ἀπόψεις μας σχετικῶς μετὰ τὴν ἐπιεικὴ κρίσιν τῶν τέκνων συναδέλφων τὰ ὁποῖα διηγωνίσθησαν εἰς τοὺς προσφάτως ἐνεργηθέντας διαγωνισμούς. Κατὰ τὸ παρελθὸν τέκνα συναδέλφων προσελήφθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν ἄνευ διαγωνισμοῦ, ἕνια δὲ ἐξ αὐτῶν ἔτυχον ἰδιαίτερας προσασίας διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν συναδέλφων.

Ἐνῶ τώρα κρίνονται μετὰ τὴν ἰδίαν αὐστηρότητα ὡς καὶ οἱ τρίτοι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πλείστοι λόγοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς μας. Δι' ὁ ἐρωτῶμεν τὴν ἀρμόδιαν Διεύθυνσιν: Διὰ τί ἐφαρμόζονται δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ; Ἐμμένοντες εἰς τὴν δικαίαν τοποθέτησιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀναμένοντες νὰ ἴδωμεν ὅτι θὰ ἀκολουθηθῇ αὕτη ὥστε νὰ μὴν ἐπανέλθωμεν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐλέγχει μετοχικῶς καὶ δανειακῶς σωρεῖαν ἑταιρειῶν. Δὲν γνωρίζομεν τὸν τρόπον ὁργανώσεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἀπεσπασμένων καὶ ἀνεξελέγκτων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶναι ὅτι πολλοὶ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς δύο τουλάχιστον θέσεις.

Αἱ ἀρμόδιαι διευθύνσεις τῆς Τραπέζης ἀγνοοῦν ὅτι ὑπάρχουν συνάδελφοι ὡς ἐπίσης καὶ πλείστοι συνταξιούχοι ἢ ἀπολυθέντες ἔχοντες ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐργασίας, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπαξίως εἰς τοιαύτας θέσεις; Τί περιμένουν διὰ νὰ ἴδουν ὅτι ὀφείλουν νὰ τακτοποιήσουν τὸ τεράστιον τοῦτο ζήτημα κατὰ τὸν τρόπον ἀνθρωπίνως δικαίον;

ΚΡΙΝΑΤΕ ΤΟΥΣ!

Μας κατηγγέλλθη ὅτι οἱ συνάδελφοι ὑπομηματάρχα τοῦ Ὑποκ)τος Καλαμιώτου Εὐστράτιος Ἑμπερίκος (ἐκ τῆς Ἑθνικῆς) καὶ Νικόλ. Καραπάνος (ἐκ τῆς Ἀθηνῶν) κατὰ τὴν 8.5.58 ἡμέραν καθολικῆς ἀπεργίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΕΤΕΑ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων, οὗτοι εὐρίσκόμενοι εἰς τὰ πρόθυρα τῆς συνταξιοδοτικῆς ἐκείνης τῶν, προσήλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ ἐργάσθησαν (!)

Δὲν χαρακτηρίζομεν τὴν πράξιν των. Μας ἐπρόλαβαν οἱ συνάδελφοι των, διὰ τὸ καθολικοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ὡς ἀνευλαβοῦς καὶ ἀσυνηθιστοῦ.

ΕΠΙΛΗΣΜΟΝΕΣ !!

Ὁ ἀπελθὼν Διοικητῆς κ. Κυριακόπουλος ἐχαρακτήρισεν εἰς τὴν δευτερολογίαν του τὸ Προσωπικὸν ὡς ἐπιλήρητον τῶν ὑποχρεώσεων του πρὸς τὸ ἴδρυμα, διότι κατήλθεν εἰς ἀπεργικὸν ἀγῶνα ἀντιδρῶν κατὰ τῆς περικοπῆς τῶν ἀποδοχῶν του. Λυπούμεθα διότι ὁ κ. Κυριακόπουλος εἶπε τὴν φράσιν ταύτην. Διότι ὅταν τὸ ἐπὶ πενταετίαν ὑφιστάμενον τὰ πάνδει-

να Προσωπικόν, διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἰδρύματος, δίδει ἐκ τῶν κόλπων του Διοικητὰς καὶ Διευθυντὰς τῆς Τραπέζης, κάμνει ἀγῶνα κατὰ τὸν λησμονῶντα τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς ἐργαζομένους καὶ ὑπερασπίζεται τὸ γόητρον τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ γελοιοποιούσας αὐτὸ ὑπαναχωρήσεις, κάθε ἄλλο παρὰ ἐπιλήρητον τῶν ὑποχρεώσεων του εἶναι.

ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ...

Ἐμφανίζονται πάντοτε εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Τραπέζης «ἐκπρόσωποι» μετόχων, οἱ ὁποῖοι κύριον στόχον ἔχουν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης. Πάντοτε βέβαια εἶναι αἱ δακτυλοδεικτούμεναι ἐξαιρέσεις. Εἰς τὴν ἐφετηνὴν δὲ ὡς Συνέλευσιν ἀπεδείχθησαν καὶ ἀμελέτητοι. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἐνεφάνισε τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων ὡς ...πράκτορας ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ὁ δὲ ἕτερος

ἔμεινε ἄφωνος ὅταν τοῦ ἐγνώρισεν ἡ Διοίκησις τὸν μέσον ὄρον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης (ὅστις κατὰ τὰς ἀπόψεις μας εἶναι ἐτι μικρότερος).

Συνιστῶμεν λοιπὸν εἰς τοὺς αἰώνιους ...«φίλους» μας νὰ ἔρχονται λιγάκι διαδασμένοι εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις, διὰ νὰ ἐπιτυγχάνουν κάπως τὸν σκοπὸν των.

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

(Συνέχει ἐκ τῆς 1ης σελίδος) μέρους τοῦ θὰ ἐπέσπευδεν ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συνεκαλεῖτο τὸ δυνάστην συντομώτερον. Παραλλήλως κλιμάκιο τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων ἔκαμαν διαδήματα εἰς διαφόρους πολιτικούς παράγοντας, κόμματα δὲ τινα, βοηθοῦσης καὶ τῆς προεκλογικῆς περιόδου ἔκαμαν δηλώσεις καὶ ἀπὸ τοῦ τύπου με ἐνοικὸν ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων μας περιεχόμενον. Συγχρόνως ἐγένετο ὑπὸ τῶν Συλλόγων διαφωτιστικῆς τοῦ κοινῆς γνώμης διὰ δημοσιευμάτων ἀπὸ τοῦ τύπου, ἐνῶ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἐτέθη ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ ν' ἀντιμετωπισθῇ ἡ κατάστασις καθολικῶς καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐξ Ὑπουργῶν ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα τὴν ὁρμὴν Μαΐου δὲν ἔλαβεν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀμφισβητήσασα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα παρέσχε ὁ τότε Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Ὑποδιοικητῆς τῆς Τραπέζης μας κ. Παρασκευόπουλος, ὅστις μετὰ ταῦτα ὑπέβαλε παραίτησιν. Ἡ στάσις τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐξ Ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς, ἡ προβολὴ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας μὴ εὐσταθοῦσαν διακυβερνητικῶν ὡς ἡ μὴ ἔγκαιρος ὑποβολὴ τοῦ ζητήματος, ἡ ἐπὶ κλησὶς ὑπὸ τὸν κ. Μερτίκοπουλου (Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν) τῆς «ἀντισυνταγματικότητος» τοῦ Νόμου ἢ ἡμφοσθίται ὁ κ. Καποδίστριας, ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Μερτίκοπουλου προβολὴ τῆς ἀντιπροστασίας ἀγῶνα τοῦ ζήτηματος καίτοι ἔγγραφον τῆς Τραπέζης εἶχεν ὑποβληθῇ ἀπὸ 23.4.58 καὶ ὑπόμνησιν εἶχε κάμει τὴν προτεραίαν εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὁ Πρόεδρος τῶν Συνταξιούχων κ. Χατζηανδρέου, ἡ ἀπὸ 8.5.58 Κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις προσπαθοῦσα δι' ἐντέχνου διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας νὰ καλύψῃ τὴν ἀρνήσιν τῆς Ὑπηρεσιακῆς, ἐδήλωσαν πλέον ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῶν παραγόντων τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως ὅπως δώσουν λύσιν εἰς τὸ θέμα καὶ ὁ κίνδυνος ἐπικρατήσεως τῶν ἐχθρικών πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἀπόψεων ἦτο ἄμεσος.

Κατόπιν τούτου οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ τῆς ΕΤΕ ἐκήρυξαν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας 24ωρον ἀπεργίαν τὴν 8ην Μαΐου καλέσαντες ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιούχους εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὴν Λέσχην διὰ μαχητικώτερας ἐκδηλώσεις καὶ διαδηλώματα. Εἰς ἔνδειξιν συμπαροστώσεως πρὸς συγγενῆς αἰ-

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐπανερχόμεθα εἰς προηγουμένην μας σύστασιν πρὸς τοὺς κ.κ. Προϊσταμένους καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀνάκλησιν, ὑφισταμένου τῆς, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Τραπέζης ἐπιβαλλομένην, προσήνῃ συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς συναδέλφους τῆς ὑπηρεσίας του.

Εἶναι ἀπαράδεκτον δι' ἡμᾶς ἡ σατραπικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς νὰ ἐξικληθῇ μέχρι σημείου ἀγανακτήσεως τοῦ μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας του συναλλασσομένου κοινού, διὰ τὴν τοιαύτην συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν περισσότερον πιεστικοί.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ὁ κ. Δημ. Ε. Σταθόπουλος, κτηματίας, προσέφερεν εἰς τὸ Ἀσκησιεῖον Βουλᾶς πρὸς ἐκεῖ ὑποχρεωμένην ἄπορον ἀσθενή, 600 γραμ. αἰμάτων εἰς μνήμην τῶν φονευθέντων κατὰ τὸ δυστύχημα τῆς Δοδωνῆς συναδέλφους μας.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν τὸν κ. Σταθόπουλον διὰ τὸ πρωτότυπον καὶ συγκινητικὸν αὐτὸ μνημόσυνον.

τῆμα, κατήλθον εἰς τὴν 24ωρον ἀπεργίαν τῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου των καὶ οἱ ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν συνάδελφοι.

Ἡ ἀπεργία ἦτο καθολικὴ καὶ ἡ συγκέντρωσις ἀπέδειξεν ὅτι σύσσωμον τὸ προσωπικὸν εἶναι ἀποφασισμένον διὰ παντὸς μέσου ν' ἀγωνισθῇ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ταμείου του. Ἐκ τῆς συγκεντρώσεως ἀνεδείχθησαν ἐπιτροπὴ αἰτίνας προέβησαν εἰς νέα διαδήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα. Ἐκ τῶν πολιτικῶν κομμάτων οἱ Φιλελεύθεροι διὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ΠΑΔΕ διὰ τοῦ κ. Μαρκεζίνης καὶ ἡ ΕΔΑ διὰ τοῦ κ. Τσιριμώκου καὶ σχετικῆς ἀνακοινώσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς εἰς τὸν τύπον, ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ Συλλόγου μας, ἡ δὲ ΕΡΕ

διὰ τῶν κ.κ. Δερτιλῆ, Χρυσάνθοπου, Θηβαίου, Χέλμη καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κόμματος κ. Ἀλ. Καραμανλῆ ἐδήλωσαν ὅτι «τὸν Νόμον τὸν ὁποῖον ἐθέσπισεν αὕτη, ἐρχομένη εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ τὸν ἐφαρμόσῃ». Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ τότε Ὑπ. Ἐργασίας κ. Καποδίστριας ἐδήλωσαν εἰς τὴν ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν ἐπιτροπὴν, ὅτι θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον ἀλλὰ θὰ προχωρήσῃ κατὰ τὸν τρόπον ὥστε ἡ ἐκδοθησόμενη ἀπόφασιν νὰ εἶναι νόμιμος καὶ ἀδιάρητος. Αἱ ἐπιτροπαὶ συνέχισαν τὴν δράσιν των καὶ τὴν ἐπομένην, ἐπισκεφθεῖσαι τὸν ὑπηρεσιακὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν κ. Μερτίκοπουλον καὶ τὴν μεθεπομένην τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γεωργακόπουλον. Ὁ πρῶτος ὑπεστήριξε τὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν ὁ δὲ κ.

Γεωργακόπουλος ἐξέφρασε τὴν πίστιν τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος καὶ ὑπεσχέθη τὴν ταχείαν ρύθμισιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς, ἐν ᾧ μέτρῳ αἱ ἐκ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν συνθήκαι τὸ ἐπέτρεπον.

Ἐν τῷ μεταξύ αἱ συνθήκαι ἥλλαξαν. Ἡ νέα κυβερνήσις ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της καὶ νευραλγικὰς αὐτῆς θέσεις κατέχουν πρόσωπα ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑθνικῆς ἀναμένουν δικαιοσύνην. Οἱ Σύλλογοι προβαίνουν ἤδη εἰς διαδήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἀλύγιστον καὶ ἀγέρωχον ἐξασκολουθεῖ τελοῦν ἐν ἐπιφυλακῇ ἑτοιμον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συνδικαλιστικὴν του ἡγεσίαν εἰς τὸν σκληρὸν δρόμον τοῦ ἀγῶνος.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησε ν' ἀποσεισῇ τὰς εὐθύνας τῆς διὰ τῆς κατωτέρω ἀνακοινώσεως ἀπὸ 8)5)58:

«Ὁ κ. Διοικητῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 4896 τῆς 22 Ἀπριλίου 1958 ἐγγράφου του πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας περιελθόντος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἐπομένην, 23 Ἀπριλίου, ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3662 ἀναφέροντος ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα θὰ κατέβαλλε, πρὸς μερικὴν κάλυψιν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ Ἑθνικῆς Τραπέζης δρχ. 40.000.000 δι' ἐκάτερον τῶν ἐτῶν 1958 καὶ 1959, καθώριζε δὲ καὶ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ ὀφείλων νὰ καλύψουν αἱ δύο ἄλλαι Τράπεζαι. Ὁ κ. ὑπουργὸς Ἐργασίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5165)29 Ἀπριλίου 1958 ἐγγράφου του πρὸς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος καὶ Κτηματικὴν ἐζήτησε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην γνῶμην τούτων διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως. Τὴν ἐπομένην 30 Ἀπριλίου ὁ κ. Β. Κυριακόπουλος ἐδήλωσαν ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης ὅτι παραιτεῖται ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν ἐφαρμόζει τὸν νόμον, μετὰ δὴλωσιν δὲ τοῦ παρισταμένου ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅτι οἱ τρεῖς ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ ἐπελήφθησαν ἥδη τοῦ ἔργου των, ὁ κ. Κυριακόπουλος μετέθεσε τὸν χρόνον τῆς παραίτησός του διὰ τὴν 8ην Μαΐου τάσων οὕτω τελεσιγραφικῶς προβεβλημένην ὅπως οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ ἐκδόσιν τὴν ἀπόφασιν των. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησεν εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου ἐγγράφου τῆς, δι' οὗ χαρακτηριστίζει τὸν νόμον 3662 ὡς ἀντισυνταγματικόν, ὑποβάλλει δὲ καὶ σύμφωνον, ὑπὸ χρονολογίαν 25 Φεβρουαρίου 1957 γνωμοδότησιν πέντε καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν 5 Μαΐου ἀπήντησεν ἐγγράφως καὶ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα, ἀρνούμενη ὅτι ἔχει οἰανδήποτε ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ ποσὸν τι ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου διὰ τὴν ἐν λόγω διετίαν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἡμέραν καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς Τραπέζης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ. Τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας 5 Μαΐου συνήλθον οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ εἰς σύσκεψιν κατὰ τὴν ὁποῖαν συνεφωνήσαν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἀλλὰ δις ἐτυπώθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας διαφωνία ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν διαδικασίαν, ἥς ἐζήτησε τὴν ἐ-

πίσπευσιν διὰ τῆς ταχείας ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐς ὅλου κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ.κ. ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ἔδει προηγουμένως νὰ ἐρευνηθοῦν ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν θὰ προέκυπτεν κατὰ ποῖον ποσὸν θὰ ἐπεβαρύνετο ἐκάστη τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Παρασκευόπουλος ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ὑποβόλῃ τὴν παραίτησιν του.

Ἡ κυβερνήσις πιστεύει ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ἀπόφασιν δὲν εἶναι τυπικὴ καὶ ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσουν κατ' οὐσίαν τὸ ζήτημα καὶ τὰς δι' ὁρισμένους γνῶμας τῶν Τραπεζῶν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται χρόνος, ἐξαρτώμενος ἐκ τῆς δυνατότητος συγκεντρώσεως τῶν ἀπαιτητικῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως στοιχείων καὶ οὐχὶ καθοριζόμενος μονομερῶς ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ κυβερνήσις ἐπιλήφθησιν ἐγκαίρως τοῦ ζητήματος, βαίνει πρὸς τὴν ὁρμὴν καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους ἐπίλυσιν αὐτοῦ λυπεῖται δὲ διότι ὁ κ. Διοικητῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης ἔσπευσεν εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς παραίτησός του καὶ ἔταξεν ἀπαράδεκτους προθεσμίας πρὸς ἐκδοσιν τῆς κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Πάν ὅ,τι ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ζητήματος δὲν προήλθεν ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς.

Ὁ Σύλλογός μας ἀπήντησεν ὡς ἀκολουθεῖ:

«Μαχόμενοι διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ Ταμείου μας Συντάξεων ἀνεγνώσαμεν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν σημερινὸν τύπον κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν. Ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὸ τίμιον περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος μας, ἔχομεν νὰ δηλώσωμεν τὰ κάτωθι:

Ἡ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις ἐπικαλεῖται ἑλλειψιν χρονικῶν ὁρίων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος θέτουσα ὡς ἀφετηρίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀρμοδίας ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς τὴν 23.4.58, ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ ἀπὸ 22.4.1958 ἔγγραφον τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, δι' οὗ παρέσχε τὴν συμφώνως τῷ Νόμῳ γνώμην τῆς καὶ ἡτέρο τὴν σύγκλησιν τῆς ἐν λόγω Ἐπιτροπῆς. Παραλείπει ὅμως ἡ κυβερνητικὴ δῆλωσις ν' ἀναφέρει ὅτι τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς, ὁ μόνος ἀρμόδιος ἐκ τῆς ἐκδομένης ἀπ' αὐτὸν γνώμης, ἀπέστειλε ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1958 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 454)109 ἔγγραφον τὸν πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν, Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου ληφθὲν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν 23.1.58 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου εἰσερχ. 7541, 222 καὶ 402 ἀντιστοίχως. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐξηγεῖται ἡ σύγκλησις τῆς εἰρήνης Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν κα-

θορισμὸν τῶν εἰσφορῶν ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν.

Ἐπηκολούθησεν ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων τῆς ΕΤΕ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1958 καὶ κατόπιν τούτου ἐπαυλειμμένα ὀχλήσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ἐν λόγω Συλλόγου πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς.

Λυπούμεθα διαπιστοῦντες ὅτι ἡτο ἀναγκαῖα ἡ τὴν 29.4.58 ἐκδηλωθεῖσα ἀπειλὴ παραίτησεως τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς ἥτοι ἐν ἀνώμαλον γεγονός, διὰ νὰ κινηθῇ ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ἐνῶ ἡ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους ἀνοίγεῖσα ὁμαλὴ καὶ νόμιμος δόδς ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἡγωνίσθη.

Λυπούμεθα προσέτι διότι εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις ὅχι μόνον ὑποχωρεῖ ἐνώπιον ἀρνήσεως ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων νόμων, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζεται ἀνακόλουθος ἐπικαλουμένη ἀνεπάρκειαν χρόνου ἐνῶ εἰδικὸς ἐκπαιδευτὴς τῆς κατὰ τὴν Γ. Σ. τῶν μετόχων ἐδήλωσε τὰ κάτωθι:

«Ἐλαβον ἐντολὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δηλώσω εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι

ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Συνέχεια εκ της 6ης σελίδ.

ποσά είναι κατώτερα των φυσιολογικών.

Αποτέλεσμα της συμπίεσης των μισθών μας είναι η εν τη έκθεσι αναφερομένη σημαντική μείωσις του ποσοστού επιβαρύνσεως κεφαλαίων εξ αποδοχών του προσωπικού εις 6,95%.

Η προσπάθεια της Διοικήσεως δια την μείωσιν του κόστους των χορηγούμενων κεφαλαίων είναι αδιέπαινος, αλλά δεν πρέπει να επιχειρήται εις βάρος των αποδοχών μας αλλά εκ της πρώτης πηγής του.

Τό ότι η μείωσις της επιβαρύνσεως των κεφαλαίων εις βάρος των αποδοχών του προσωπικού είναι κάπως αντικανονική συνάγεται εκ της εξής παρατηρήσεως. Τό κόστος του χρήματος δια τὸ Ἰδρυμα είναι ὁ πληρωνόμενος τόκος τῶν 8 μονάδων εις τὰς ἑκατόν, προστιθεμένων καὶ τῶν 6,95, ἐξάγεται συνολι-

κὸν κόστος 14,95. Συμπέρασμα ἀντιοικονομικόν: οἱ ὑπάλληλοι δύο μόνον ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζῆς καταθέσκειν καὶ τοποθετήσκειν, οἱ πλεόν ὀλιγαριθμοὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ, ἐργάζονται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀμοιβὴν τῶν κατατιθεμένων κεφαλαίων καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων.

Ἐρωτᾶται: Τὰ ὑπόλοιπα τμήματα τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τίνος ἐργάζονται;

Τὸ προσωπικὸν δὲν ζητεῖ συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τῆς φιλοτιμίας του τῆς φιλοπονίας του, τῆς αὐταπαρνήσεώς του, ὑπῆρξε πάντοτε ὁ στυλοβάτης, ὁ αἰμοδότης τῆς Ἰδρύματος, διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἀπαιτήσιν ἢ παροχὴν τῆς ἐργασίας του καὶ τοῦ ἐξασφαλίσει τὴν ἱκανοποίησιν τῶν φυσιολογικῶς καὶ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ ἀπορροεουσῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Κ. Η. ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ κ. Ἡλ. Χατζηανδρέου κατ' ἀρχὴν συνεχάρη τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς διὰ τ' ἀποτελέσματα χρήσεως, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὁποίων παρέστη ἡ ἀνάγκη θυσιῶν τόσο ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν μετόχων ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ὑπὸ σύνταξιν.

Ἡ δελτίωσις τῆς θέσεως τοῦ προσωπικοῦ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἰδρυματος. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν συνέχισεν ὁ κ. Χατζηανδρέου, ἤλθεν ἡ ὥρα τῶν μετόχων πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἔχει σειρὰν τώρα τὸ προσωπικὸν τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ἀγχος τῆς βιοπάλης.

Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Κυριακόπουλον Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, κατὰ τὸν διηλητήν, δὲν ἔχει ἀνάγκη πίεσεων ἢ ἀπειλῶν διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὸ καθήκον τῆς.

Διὰ τοῦτο, τὸ προσωπικὸν τὸ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τὸ ὑπὸ σύνταξιν πρέπει ἡνωμένον νὰ συσπειρωθῇ περὶ τὴν Διοίκησιν ταύτην, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

Τερματίζων ὁ κ. Χατζηανδρέου ἔκαμε ἑκκλίσιν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παύσῃ ἀντιδρᾶσαι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τοῦ Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς. «Ἐν Ἰδρυμα τῆς περιωπῆς καὶ τῆς ἀκμῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ὁρῶν νὰ βασανίζῃ ἕνα πλήθος ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἀγωνίαν τῆς αὔριου. Γνωρίζει ὅλοιον ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, μετ' οἰανδήποτε δελτιώσιν τῆς θέσεώς της δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνταποκριθῇ μόνη εἰς τὸ ἀφόρητον βάρος τῆς συνταξιοδοτήσεως 2.500 ὑπαλλήλων, ἀφοῦ δὲν εὐθύνεται μόνη αὐτὴ διὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν Ταμείων μας. Ὁ Νόμος 26

26 περὶ χωρισμοῦ τοῦ κοινού Ταμείου εἶναι ἰδικόν της ἐπίτευγμα τὸ ὅποιον ἐπέτυχε, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, ὅταν ἡ δρὺς ἔκκειτο χαμαί. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει τὴν ἐκέρεισιν ἀπὸ τὸν Νόμον αὐτόν, ὁ ὅποιος ἐπρόνοιησε μόνον διὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἑνεργητικοῦ καὶ ἀφῆκε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ συνταξιοδοτικοῦ βάρους τοῦ κοινού Ταμείου ἐπὶ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου αὐτοῦ «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δύο Ταμείων Ἑθνικῆς καὶ Ἑλλάδος» ἐπῆλθον τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Ταμείον Συντάξεων Τραπεζῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1953 μέχρι τέλους τοῦ 1956 περισσεύματα 43 ἑκατ. Προβλεπόμενα περισσεύματα διὰ τὴν 10ετίαν 1957—1966, 124 ἑκατ.

Τὸ Ταμείον Συντάξεων Ἑθνικῆς κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον συνεσώρευσεν διὰ τὴν τριετίαν 1953—56 ἔλλειμμα 145 ἑκατ. καὶ ἔχει ἕκτοτε τακτικὸν ἐτήσιον ἔλλειμμα (αὐτὸ πού μένει νὰ καλυφθῇ διὰ τῶν εἰσφορῶν τῶν Τραπεζῶν) 65 ἑκατ. Καὶ τοῦτο μετ' ὅσον συντάξεων καθηλωμένων εἰς τὰ ἐπίπεδα τοῦ 1954.

Τὴν κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐμφανίζουν οἱ καταπληκτικοὶ αὐτοὶ ἀριθμοὶ ἤλθε νὰ θεραπεύσῃ ὁ Νόμος 3662, καταλογίζων εὐθύναν εἰς τὸ Κράτος καὶ τὰς δύο μεγάλας Τραπεζάς.

Ὁ Νόμος λοιπὸν 3662 πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καλοπίστως μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ πλήρης ἐξυγίανσις τῶν Ταμείων. Ἡ Ἑθνικὴ εἶναι βέβαιον ὅτι ἔκαμε τὸ καθήκον της ἐξαντλήσασα τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς δυνατότητάς της. Ἀπομένει νὰ κάμῃ τὸ καθήκον της καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἄλλως θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἀχρηστευθῇ καὶ ὁ Νόμος 2626 περὶ χωρισμοῦ τοῦ κοινού Ταμείου.

ΕΠΑΝΕΞΕΛΕΓΗ ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΝ Κ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΣΜΟΥ

Τὴν 15ην Μαΐου 1958 συνήλθεν ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπεζῆς, ἐνὸς τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Γ. Θεοδώρου πρόεβη εἰς ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1957.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ πεπραγμένα κατὰ δὲ τὰς διενεργηθείσας τὴν 23)5)58 ἀρχαιρεσίας ἐπανεξελέγη τὸ ὑπὸ τὸν κ. Γ. Θεοδώρου Διοικ. Συμβούλιον, λαθὼν ψήφους 631 ἐναντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Ν. Σακκάν λαβόντος 534.

Τὸ ἐπανεκλεγέν Διοικ. Συμβούλιον, ὡς προεκλογικῶς εἶχε δηλώσει, ὑπόσχεται τὴν ἐντός

τῶν δυνατοτήτων τοῦ (Συν)σμοῦ συνέλσιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ (Συν)σμοῦ εἰς τὴν προπολεμικὴν του αἵγλην, ὁργάνωσιν τῶν ἐργασιῶν του, ὥστε νὰ ἱκανοποιῇται τὸ σύνολον τῶν ἀναγκῶν τῶν συνταίρων καὶ ἐπέκτασιν τοῦ συστήματος τῶν διατακτικῶν.

Τὸ ἐπανεκλεγέν Δ.Σ. ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Φωτομάρα (ψήφ. 1134), Ἀντ. Κοτρώτσου (ψ. 650), Γερ. Κωνσταντίνου (ψ. 643), Π. Καντιάνη (ψ. 638), Ἀντ. Μπρέσκα (ψ. 633), Τριαντ. Ἀζελή (ψ. 632), Γ. Θεοδώρου (ψ. 625), Π. Παπαχαχαρίου (ψ. 625) καὶ Β. Λάσκαρη (ψ. 601). Διὰ δὲ τὸ Ἑποπτικὸν ἐξελέγησαν οἱ κ.κ.

ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΕΡΙΚΗ ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΕΧΟΝΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΕΠΙ ΤΡΙΜΗΝΟΝ

Ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων της πρὸ διμήνου, παρὰ τὰς γνωστὰς ἀντιξοότητας τὰς ὁποίας εὐδὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντεμετώπισεν ἐπελήφθη τῶν βασικῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, περιλαβούσα ταῦτα εἰς ὑπόμνημα, ἢ ὑποβολὴ τοῦ ὁποίου εἰς τὸν τότε Διοικητὴν κ. Κυριακόπουλον ἀνεστάλη λόγω τῶν μεσολαβησάντων γεγονότων. Ὁ Σύλλογος παραλλήλως πρὸς τὸν ἀγῶνά του διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ προβλήματος, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διοίκσιν Προσωπικοῦ τὰ τρέχοντα ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ὧν ἡ ἐπίλυσιν ἐκρίνετο δυνατὴ καὶ ὑπὸ τῆς παρουσίας Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς, σχετικὸν δὲ διὰ βῆμα ἐγένετο καὶ εἰς τὸν κ. Ὑποδιοικητὴν. Τὰ ἐν λόγω ζητήματα διατυπωθέντα διὰ σημειώματος ἀπὸ 13)5)58 εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Διενέργεια τῶν προαγωγῶν 1957 καὶ 1958. β) Ἐπιστροφή τῆς κρατηθείσης οἰκο-

νομικῆς παροχῆς μηνὸς Μαρτίου, ἐπιζητημένης, λόγω τῆς ἐπελθούσης περὶ τὴν μισθοδοσίαν ἀνωμαλίας, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπολογιστοῦ. γ) Ἐπίσπευσις τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰδικῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ προσαύξεσιν 15% ὑπολογιστῶν, ὑποταγμένων, λογιστῶν Β' καὶ Ταμιῶν Β'. δ) Ὑπογραφή τῶν πράξεων Διοικήσεως διὰ τὴν προώθησιν τῶν Ὑποταγμένων ἐκ μετατάξεως, καὶ τῆς διορθώσεως VALEUR τῶν ἀδικηθέντων κατὰ τὴν ἐνταξιν 1953 τμηματορχῶν Α'.

Ὁ κ. Ὑποδιοικητὴς ἐξήρησε τὴν ὀριστικὴν ρύθμισιν τῶν ὡς ἄνω, ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμούντων ζητημάτων, ἐκ τῆς ἀμέσου συνεργασίας του μετὰ τῆς Διοικήσεως Προσωπικοῦ, ἥς ἡ ἐκφρασθεῖσα πρὸς τὸν Σύλλογον γνώμη ἦτο καταφατικὴ.

Εἰς πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 28)5)58 νέαν συνάντησιν τῆς Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ συμπαρασταμένων καὶ τῶν Προέδρων τῶν Συλ-

λόγων Εἰσπρακτόρων καὶ Βοηθ. Προσωπικοῦ καὶ παρουσίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ κ. Κορογιαννάκη, ἐγένοντο δεκτά:

α) Ἡ ἄμεσος ἐπαναλειτούργησις τοῦ Συμβουλίου προαγωγῶν, β) Ἡ εὐμενὴς εἰσήγησις πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς Τραπεζῆς τοῦ κειμένου τῆς εἰδικῆς Συλλ. Συμβάσεως διὰ τὴν ὡς ἄνω προσαύξεσιν 15% καὶ ἡ ταχεῖα μετὰ ταῦτα ὑπογραφή της. Σημειώτεον ὅτι εἰς περίπτωσιν οἰασθήποτε ἀμφισβήτησεως ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως θέλει ἀκολουθηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένη διαδικασία τῆς Διαιτησίας.

Περαιτέρω ἀνεκοινώθη ἡ ὑπογραφή τῆς πράξεως Διοικήσεως διὰ τὴν προώθησιν τῶν Ὑποταγμένων ἐκ μετατάξεως, ἐνῶ τὸ ἀναφερθέν αἶτημα τῶν τμηματορχῶν Α' μελετᾶται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ.

Τὴν ἐπιστροφήν τῆς κρατηθείσης παροχῆς, κατὰ δήλωσιν τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ, ἀδυνατεῖ

ἡ Τράπεζα νὰ πραγματοποιήσῃ ὡς ἐμπόπτουσαν εἰς τὰς περιοριστικὰ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 2)56 Διαιτητικῆς Ἀποφάσεως, ἥτις ὡς γνωστὸν παρετάθη ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι.

Τελικῶς ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐξεύρῃ τὰς προσωποφωτέρας λύσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τρεχόντων, οἰκονομικῶν ἰδίων, ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, συνέστησε δὲ ὀλιγόχρονον ὑπομονήν.

Ἡ συσώρευσις ὅμως μὴ ἐπιλυθέντων ζητημάτων συνετελεσμένης φύσεως ἐξωτραπέδικων καὶ ἐσωτραπέδικων ἀντιδράσεων, ὡς ἐπὶ πλέον τὸ προσωπικὸν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀποδυθῇ εἰς νέους ἀγῶνας καὶ δι' ἐν συντονισμῷ μετὰ τῶν ἄλλων κλάδων ἐργαζομένων, διὰ νὰ δοθῇ ἐπὶ τέλους προσοχὴ εἰς τὰ ζωτικὰ τοῦ αἰτήματος, τὰ ὁποία ἐμπόπτουν ἀπολύτως εἰς τὰ κοινὰ αἰτήματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐργατοῦπαλληλικῆς τάξεως.

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΑΣ ΕΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΑΝΑΓΚΗ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΚΤΕΛ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Μετὰ ἕνα μῆνα συμπληροῦται τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 1958 καὶ ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Τραπεζοῦπαλλήλων Ὁργανώσεων Ἑλλάδος οὐδὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ἑνεργητικὸν της. Τὸ γεγονός εἶναι λίαν ἀνθρωπικὸν διότι ὅχι μόνον ἔσχειν ἀνασταλτικὰς συνετείας ὡς πρὸς τὴν πρόδον τῶν Τραπεζοῦπαλλήλων αἰτημάτων ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις δευτεροβάθμιου Συνδικαλιστικοῦ Ὁργάνου δυναμένου νὰ συντονίσῃ τὰς δυνάμεις τῶν συλλογῶν—μελῶν του, ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ εἰς τοὺς πύσης φύσεως ἐχθροὺς τῆς Τραπεζοῦπαλληλικῆς τάξεως, νὰ ἀνατρέψουν τὰς διεκδικήσεις μας ἐν πολλοῖς δὲ, νὰ διαλύσουν καὶ Τραπεζοῦπαλληλικὰς ὁργανώσεις.

Οὕτω ἐναυάγησαν τὰ αἰτήματα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ ἡ Διοίκησις αὐτῆς δι' ἐγκυκλίων ὑποκαθιστᾷ τὸν Σύλλογον εἰς τὰ καθήκοντά του! Οἱ σκοποδυνεῖς τὴν διάλυσιν τῶν αὐτοτελῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν ἐρμηνεύουν κατὰ τὸ δοκοῦν τοὺς νόμους προκειμένους νὰ διαλύσουν τὰ Ταμεία Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑμπορικῆς, Λαϊκῆς—Ἰοικῆς, ἐναντὶ τοῦ γενικοῦ αἰτήματος τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν τούτων, διὰ γενικὴν ἀδείαν ἀποδοχῶν, παρέχει ἀσημάντους τοιαύτας διὰ νὰ ἐφισχυθῇ διότι «ἐξεπληρώσε» τὸ καθήκον της πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἐν αὐτῇ, αὐξάνουσα συγχρόνως καὶ τὸ ὄφελόν. Ἡ πενιχρὰ παροχὴ αὐξήσεως 10% δι' ἀποφάσεως τῆς Διαιτησίας εἰς τὰς Τραπεζὰς Ἑμπορικῆς Πίστεως, Πειραιῶς, ΜΤΣ κλπ. τῇ ἐπεμβάσει τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ μειοῦται εἰς 3%, ἐνῶ ὁ Ἑθνικὸς Παντραπεζιτικὸς Σύλλογος κατόπιν τῆς

τοιαύτης καταστάσεως, ἀδυνατῶν νὰ προβάλῃ συνδικαλιστικὰ στελέχη δι' ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κινδυνεύει νὰ σβύσῃ.

Τὴν δὴν αὐτὴν κατάστασιν συνδικαλιστικοῦ Τραπεζοῦπαλληλικοῦ κύκλου τὴν ἀποδίδουν εἰς τὴν μὴ σύγκλησιν κατ' ἀρχὴν τοῦ Πανελλαδικοῦ Τραπεζοῦπαλληλικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχε συνέλθῃ ἀπὸ τοῦ 1957 ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνεξαρτήτως τῆς δρᾶσεως τῶν τραπεζιτικῶν, κατάρρευσιν τῶν πανεργατικῶν ἀπεργειῶν προσπαθειῶν, ὥστε ν' ἀναλυθοῦν αἱ ἀδυναμίαι τοῦ κλάδου μας νὰ εὐρεθῶν καὶ νὰ ἐφαρμοσθῶν τὰ μέσα ἰσχύος τῶν ἀδυναμιῶν τούτων καὶ τὸ σπουδαίτερον ν' ἀνεδεικνύετο ἡ κεντρικὴ, συμφώνως πρὸς τὸ Κραταστικόν, ἡγεσία. Οὕτω ἀσφαλῶς θ' ἀπεφεύγετο τόσον ἡ ἀπομόνωσις τῶν συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ οἱ ἄγονοι, ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῆς ἀμύνης τῶν δέβειαν, αὐτοσχεδιασμοὶ τῶν λοιπῶν συλλόγων.

Ἀλλὰ αἱ παραλείψεις εἶχον τὴν συνέχειάν των, ὅταν μετὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ 1958 καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων συμβούλων εἰς τὰς διοικήσεις τῶν συλλόγων—μελῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον δὲν ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου του καὶ δι' ὅσον συνήλθε καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη εἰς σῶμα (!). Ἐμεσολάβησε, θεοβιάς, τὸ ἀτύχημα τῆς ἀσθενείας τοῦ Προέδρου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκλεκτοῦ συνδικαλιστοῦ κ. Ι. Ἀλευρά, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία ἔπρεπε νὰ μὴν ἀκυβέρνητος ἐπὶ τόσον χρονικῶν

Η ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΕΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΤΑΣ

Εἰς τὸν τύπον τῆς 24.5.58 ἐδημιουργήσαν δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἑργασίας σχετικῶς μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας. Ὁ κ. Καραμανλὴς ἀνεφέρθη εἰς τὴν καταστρατήγησιν τῶν διατάξεων περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας, καὶ τῶν ἀφορῶσιν τοὺς ὁρῶν ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἐργοδότες νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀκρίβη τήρησιν τῆς ἐργατικῆς καὶ κοινωνικῆς νομοθεσίας. Ὁ δὲ κ. Δημητράτος προσέθεσεν ὅτι διέταξε τὴν διενέργειαν ἀνελλιπούς ἐλέγχου καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν παραβατῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν νόμων κυρώσεων, ὡς καὶ παραδειγματικὸν κολασμὸν ἐνδοχόμενης ὀλιγωρίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμόδιων ὁργάνων Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας.

Ἀς σημειωθῇ ὅτι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ὑπομνήσεις τῶν διατάξεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσί-

ας ἔσχον ὡς συνέπειαν μίαν βραχείαν ἀναλαμπὴν περιορισμοῦ τῶν ἐργοδοτικῶν αὐθαιρεσιῶν, μετ' ἐπ' αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια καὶ ἀχρηστεύσιν τῶν ἐποπτικῶν ὁργάνων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἰδίᾳ λόγω ἀξιοσημείωτου μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν, δίδεται μία εὐκαιρία εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς ὁργανώσεις, ὅπως προκαλοῦσαι τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἐποπτῶν ἐργασίας θέτοντας χαλινὸν εἰς τὴν ἐργοδοτικὴν ἀσυδοσίαν. Ἰδιαιτέρως οἱ τραπεζοῦπαλλήλοι καὶ δι' τῶν ἐπαρχιῶν, ἐνθα πλείστοι διευθυνταὶ ἔχουν ἐπιβάλλει σατραπικὸν καθεστὸς, νὰ καταγγέλλουν τὰς τοιαύτας ἀπαραδέκτους καταστάσεις, εἴτε εἰς τὰ Συλλογικὰ τῶν ὁργάνων, εἴτε εἰς τὰ κατὰ τόπους Γραφεῖα Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν προβλεπομένων κυρώσεων. Διὰ τῆς τοιαύτης συμβολῆς τῶν ἐργαζομένων αἱ διαταγαὶ θὰ ἀποκτήσουν οὐσιαστικὴν ἀξίαν.

διόστημα. Τὰ θέματα οὐκ οὐκ καὶ «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί». Ἡ κυβερνητικὴ ἡλθαξε. Λόγω τῆς διαμορφωθείσας συνθηκῶν ὑπάρχει ἐλπίς εὐρυτέρας κατανοήσεως τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων.

Οὐδεμία ὅμως λογικὴ ὑπαγορεύει τὴν ἀναμονὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνωθεν λαμβανόμενων μέτρων.

Ἀς μὴ λησμονώμεν ὅτι καὶ παλαιότερον οἱ ἐργαζόμενοι ἀνέμενον «δικαίωσιν». Καὶ αὐτὴ ἐξεδηλώθη μετὰ τὴν κατάργησιν κεκτημένων δικαιωμάτων καὶ τὴν ἐξομοίωσιν πρὸς τὸν κατὰ τὸν ὁρισμὸν διεκδικήσεων. Καὶ τῶν ἀκόμην δὲν γνωρίζομεν, οἱ διά-

φοροὶ «εἰδικοί σύμβουλοι» τὴν γνώμην ἔχον διὰ τὴν τάξιν μας ἵνα μὴ αὐταπατωμένα ὅτι μέσα εἰς τὸν κλάδον μας ὑπάρχουν κατηγορίαι, τῶν ὁποίων τὰ θέματα διατρέχουν κίνδυνον καὶ ἄλλαι τῶν ὁποίων ταῦτα παρουσιάζουν ἀσφάλειαν. Οὐδὲ εἰς τὴν ἀσφάλειαν. Καὶ περισσότερο ἀνασφαλῆς εἶναι ἐκεῖνος, πού ἔχει περιθώρια νὰ τοῦ ἀφαιρέσων.

Ἡ παρουσία τῶν Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἡ φωνὴ τους νὰ ξανακουσθῇ. Πρῶτον μέλημά μας ἡ σύστασις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας μας. Ἀμέσως κατόπιν ἡ σύγκλησις τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου. Ἐξουδετέρωσις τῶν ἀδυναμιῶν τῆς Ὁμοσπονδίας. Δι' ἀρκῆς σύνδεσμος καὶ ἰουεχρῆς ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μετὰ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ Ἐργατοῦπαλληλικῶν Ὁργανώσεων καὶ μελέτῃ ἀντιμετώπισεως ἀπὸ κοινού, τῶν ἀναφυόμενων ζητημάτων, ἐπιβάλλεται.

Ἐντὸς ἐνὸς ἰσχυροῦ ἐργατοῦπαλληλικοῦ στρατοπέδου, ἡ ἰσχύς τῆς Ὁμοσπονδίας μας θὰ εἶναι κατοχυρωμένη καὶ ἡ ἐπιτυχία μας ἐξασφαλισμένη.

Συνάδελφοι,

Τὴν «Τραπεζιτικὴν» δὲν τὴν γράφει ἡ Συντακτικὴ τῆς Ἐπιτροπῆς. Αὐτῆς ἔργον εἶναι ὁ συντονισμὸς τῆς ὕλης.

Συντάσσεται καὶ συνεργάζεται τῆς εἰσθε ὅλοι.

Ἀποστέλλετε τὴν συνεργασίαν σας ἐφ' οἰοῦνθῆτε, συμφώνου πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος σας, θέματος.

Δ. Μανιάκης (ψ. 641), Σ. Σταμόπουλος (ψ. 630), Σ. Κατωπόδης (ψ. 630), Σ. Παπαδημητρίου (ψ. 629), Θ. Βαγενάς (ψ. 627), Β. Ἀνεμογιάννης (ψ. 624), Ἐμμ. Μπαρούμης (ψ. 622), Εὐ. Στεργίου (ψ. 619) καὶ Θ. Μπελεζίνης (ψ. 618).